Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Statuta congregrationis ben. argent - Cod. Ettenheim-Münster 55

[S.l.], 1623-1624

II. Caeremoniae ord. s. Ben.

urn:nbn:de:bsz:31-108283

Visual Library

INCIPIUNT CÆREMONIÆ ORDINIS SANCTI PATRIS BENEDICTI CONGREGATIOnis Sanctæ MARIAE Virginis Matris Nigrorum Monachorum per Episcopatum Argentinensem.

DISTINCTIO PRIMA

Cæremoniæ devotissimæ suscipiendorum et investiendorum Fratrum ad Ordinem et Congregationem eandem.

CAPUT. I. Quinam recipiendi sint?

Nulla Dei Regno, testante S. Ambr. lib. 7. Coment: in cap. 15 Luc. infirma est ætas, nec fides gravatur annis. Quapropter Sanctus Pater Benedictus, et pueros parvulos recipi et adultos, non Regulæ solum Authoritate, sed exemplo quoque suo confirmavit. Nam quod adultos attinet Cap. 58 Regulæ de Adultis esse, vel ex eo clarum est, quod vestes eorum in quibus venerunt dum Monasterij rebus induuntur reservari iubet, ut si dimitti eos aut decipi contigerit, rursus ijs induti dimitterentur quod si adulti et constantis ætatis non essent, fieri non posset: Ut taceatur quod probationes ex eodem capite adhibendæ, ætatulæ tantillæ minus discretæ adhiberentur. Quantum vero ad parvulos de horum receptione cæremoniaque recipiendi Cap. 59. pertentum est. Quin etiam ex

Historijs

[illegible] loquetur praeter Adultos de quibus superius agitur
Placidum [illegible] parvulos ad hoc illum solemnem hanc
[illegible] suscepisse. Et S Basil. in quaestionibus cap. 8.
de [illegible]: Institutis ipsorum Scripturae sacrae authoritate
[illegible] 19 [illegible] eo quod Dominus dicat Luc. 18. Si-
nite parvulos ad me venire. Et Paul. 2. Tim. 3 laudaret
eum, qui ab infantia sacras litteras didicisset. versamque [illegible]
Tim. 3. praecipiat filios educari in doctrina et correptio-
ne Domini omni tempore. merito primae quoque aetatis
tempus ad accedentes [illegible]. Equidem porro tales par-
vulos in Monasterijs suscipi, saltem in illis qui numerosum
Conventum [illegible] habent, momenti non exigui non solum
ipsis adolescentibus est, qui ita a teneris discunt portare
iugum Domini, quod eis, cum in viros evaserint, optimum
erit; sed etiam ipsis Monasterijs, ut sic a puero [illegible]
ad omnem disciplinam et Monasterij laborem formati
et educati Monachi non tam facti, quam nati esse
videantur: ut proinde bonus Monasterij status non certe
et facilius, quam per tales conservetur, dummodo tamen
optima ac diligentissima non desit institutio, et quidem
ad sacerdotium usque [illegible] susceptum.

CAPUT. II.

Recipiendorum Examen.

Noviter ergo alicui ad Conversionem venienti habi-
tumque Novitiatus petenti, secundum S Benedicti Regu-
lae cap. 58, et nostras ibidem positas declarationes, dif-
ficultates, et non nisi post quartum aut quintum
diem responsum dandum est interim vero, nisi aliud
discretio suaserit, eius humilitas patientia et constantia
probetur, post quos dies elapsos si nihilominus in
pulsando et petendo perseveraverit, habitu licet &c.

saeculari adhuc indutus, si tamen talis videbitur ~~[illegible]~~ et R. P. Abbas consenserit, duci potest ad Capitulum.

Novitius ducitur ad Capitulum.

Quo perveniens prosternat se ibidem super mattam, et interrogetur ab Abbate quid quaerat? ad quod ille respondeat: Dei misericordiam et vestram confraternitatem, vel aliud verborum, si qua Spiritus Divinus in ipsius cor infuderit et eructaverit. Quo peracto ab Abbate surgere iussus, proponetur ei prudenter totius Ordinis et Congregationis Asperitas et rigor.

Ibidem se prosternit
Petens surgere iubetur
Rigor Ord: proponitur.

Quorum rerum metu et horrore si non avertitur, honeste eum ad melius deliberandum dimittens, postquam exierit a Fratribus et iis maxime, qui de rebus eiusdem aut statu, aut familia notitiam aliquam fortassis habent, interroget, an aliquod in ipso se offerat impedimentum, ad partem autem ipsum per se, vel alium, secundum quod discretio vel necessitas suaserit, examinabit.

Dimittitur ad deliberandum
de eius vita inquiritur.

1. De vita et moribus.
2. Cuius literaturae sit, vel quousque in studiis profecerit?
3. De Natalibus, et an sit Legitimus?
4. An exierit de ordine aliquo et quibus de causis?
5. An sit servilis conditionis?
6. An alicui Mulieri suam fidem obstrinxerit?
7. An voto alicui sit obstrictus?
8. An alicui ad rationem obligatus?
9. An occultum aliquem habeat morbum?
10. An in susceptione aut Executione Ordinum patiatur impedimentum?

Examen fit

Et siquidem in illo Examine reiiciendus esse deprehensus fuerit, ab Abbate reiici poterit: sin autem, probari adhuc ad tempus in habitu saeculari, sed interim illud: sit in cella hospitum paucis diebus etc.

CAPUT III.

Admissio petentium ad habitum et cellam Novitiorum.

Igitur si praefato tempore Auditorii observatus se conventui probaverit et suae petitioni insistens, humiliatione solita coram Fratribus etiam privatim pulsans perseveraverit, tum Abbas cum Fratribus de ipso susci-
Canonica delibe= piendo canonice deliberet, et secundum vota maiora
ratio de susc. Nov. eaque non conditionata sed absoluta procedat. Et si ad recipiendum decretus fuerit, pridie mane ante Capitulum seu Primam eius diei, quo habitu Novitiorum induendus est, secreto à Priore vestitur interioribus
Vestit. vestibus, Ordini et Congregationi nostrae in talibus consuetis et tunica, nisi forsan ante à tali probatione constitutiones usus fuisset, talari de novo indutus et cum cingulo et alba veste Choro, sicque indutus et vocatus,
Ingreditur Cap. prostern. Capitularem ingreditur locum, se rursum in mattam
Pe: prosternens, à Praelato interrogetur: quid quaeris? cui rursum respondeat ut supra, misericordiam Dei et vestram confraternitatem.

Surgere iubet. Tunc Abbas in genua erectum severe admonebit, de molestijs et tentationibus in conversatione Regulari in cohibendis proprijs voluntatibus et obedien-
Admonet severe tia occursuris, quanta quoque districtione observantia Regulae à Professis exigatur, quam severe negligentes et rebelles inveniuntur, ac puniantur, et de alijs quibusdam durioribus, ac praesertim, quod sicut ei liberum ante Professionem exire, etiam invito Mario, sicut etiam Monasterijs fas esse eundem dimittere seipso invito.

Quibus auditis si nihilominus probationem Novitiatus subire voluerit, hac vel simili forma, quam ei boni Spiritus suggesserit, respondere potest: se nempe de sola pietate Dei et Fratrum oratione confisum, sperare omnia, prout divina concesserit Clementia impleturum etc. Novitij Resp.

Cui Abbas rursum: Ergo Dominus qui incepit in te ipse. Ac statim forfice in quatuor transversis partibus, ac summitate Capitis, quasi principium Coronae faciendo, modice capillorum eius incidat, dicens: Inciduntur capilli.

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus sperantem in te.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

OREMUS.

Praesta quaesumus Omnipotens Deus, ut sicut hic famulus tuus comam deposuit capitis, ita vitia quoque cordis amittat et corporis, ut corpore pariter innovatus et mente tecum valeat feliciter in aeternum regnare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Tradens eum Magistro et mandans ut ipsum porro consueta tonsurae forma ante Completorium tonderi faciat, deinceps vero cubiculum exire non permittat nisi ad audiendum sacrum praedictum, si festivus sit dies, et ad lotionem pedum post vesperas, Novitium quoque moneat, ut interim confiteatur et communicet, in crastinum recepturus habitum.

Actus Lotionis pedum Novitij inducendi à Patre Monasterij.

Post Vesperas dicto die inductionem praecedente dato signo cum Nola vel campanula, qua ad actus seu conventus communes convocari Fratres solent per ictus tres

distinctos. Omnes in Capitulari loco conveniant, et facta bre-
vi oratione induendi pedes à Patre Monasterij lavantur
et si sint plures incipiendi ab antiquioribus inabiliter:
cum vero ambos pedes laverit tergat primo pedem si-
nistrum, deinde dextrum, quem tersum linteo cooperiat
excepta parte quadam, quam ipse primo osculatur, et
sic successive Fratres incipiendo à Superiore et sub-
sequendo per ordinem. Cum autem lavare incipit
Superior duo Cantores intonant Psalm. Benedictus
Dns Deus Israel etc solenniter in sexto tono, et
respondent Monachi alternatim cantando in finem
usq. Et interim fit deosculatio pedum qua facta, cal-
ceatisq pedibus Superior et Conventus simul cum Novi-
tio genu flectens incipiat Versum.

V. Suscepimus Deus misericordiam tuam.
R. In medio templi tui. Pater nr secretò.
V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos à malo.
V. Salvum fac servum tuum.
R. Deus meus sperantem in te.
V. Mitte ei Domine auxilium de sancto.
R. Et de Sion tuere eum.
V. Esto ei Domine turris fortitudinis.
R. A facie inimici.
V. Domine non secundum peccata nra facias nobis.
R. Neq secundum iniquitates ~~facias nobis~~ nras retribuas nobis
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Actiones nostras quaesumus Domine aspirando praeveni et adiuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio et operatio à te semper incipiat, et per te coepta finiatur.
Concede nos famulos tuos quaesumus Domine Deus perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa semper beatae Mariae Virginis intercessione à praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Intercessio nos quaesumus Domine beatissimi Patris Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per Dominum nostrum etc.
Et induat eum caputio simplici.
Postea aliquantulum secreto orent, quo facto, Nomen imponitur à Superiore, et ad Cellam cum Magistro redire iubetur. Vestes autem eius saeculares, quibus mane exutus fuit vestiario diligenter reservandae committantur. *Nomen imponitur*

CAPUT IV.

Induitionis Novitii Caeremoniae

Si feriatus fuerit dies, Novitius mane post Primam audiat Sacrum in altari vel Sacello privato, sub summa vero Missa, quando cantatur Evangelium vel Credo, si dicitur, capite discooperto à Magistro introducatur ad Templum, et in medio Chori sistatur ante Crucifixum usque dum Evangelium seu Credo finiatur, quo finito ad Presbyterium ascendens retro Abbatem prosternat se pronus in terram. Et Abbas indutus vestibus et pluviali vel casula genibus flexis in cornu incipiat Antiphonam Veni Sancte Spiritus etc. *Novitius audiat sacrum et communicet.* *Intonat Veni S. Spiritus.*

quam Conventus super formas prosequatur. Qua finita Abbas ad Novitium conversus surgens dicat.

℣ Emitte Spiritum tuum et creabuntur.

℟ Et renovabis faciem terræ.

OREMUS.

Actiones nostras ut supra.

Deus qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum.

vel si placet etiam hæc adjungeri.

Præsta quæsumus Omnipotens Deus huic famulo tuo qui pro Amore Jesu Christi Filij tui comam capitis sui deposuit Spiritum Sanctum, qui Habitum Religionis in eo perpetuo custodiat, et a mundi impedimento ac omni sæculari desiderio cor ejus defendat, ut sicut in vultu immutatur, ita manus dextræ tuæ virtutis ei tribuat incrementa, et ab omni cæcitate oculos ejus aperiat et lumen æternæ gratiæ concedat. Per Christum Dnm. &c.

Nov: surgit. Quibus finitis surgente Choro et ad Altare se vertente Novitius in genua surgat, sic etiam dum induitur permanens; Abbas autem Caputium simul, quo Novi. fuit indutus, ei detrahens dicat. Exuat

detrahit Vest: te Dns veterem hominem cum actibus suis et (inter induendum cum scapulari cum caputio

Induit habit. annexo) induat te Deus novum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia et sanctitate veritatis. Amen

Quibus peractis Abbas incipit Versum

Salvum

℣ Salvum fac servum tuum.
℟ Deus meus sperantem in te.
℣ Ostende ei Domine misericordiam tuam.
℟ Et salutare tuum da ~~nobis~~ ei.
℣ Esto ei Domine turris fortitudinis.
℟ A facie inimici.
℣ Nihil proficiat inimicus in eo.
℟ Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
℣ Mitte ei Domine auxilium de sancto.
℟ Et de Sion tuere eum.
℣ Domine exaudi orationem meam.
℟ Et clamor meus ad te veniat.
℣ Dominus vobiscum ℟ Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus qui à saeculi vanitate conversos, ad bravium supernae vocationis accendis, et qui renuntiantibus saeculo mansiones paras in caelo, Famuli tui Fratris N. cor caelestibus bonis incende, ut fraterna nobiscum teneatur compagine charitatis, unanimis Regularia instituta custodiat, sobrius simplex et quietus gratis sibi datam suae conversionis gratiam cognoscat. Per Chrm Dnm nrm Amen

OREMUS.

Domine Jesu Christe dux et fortitudo nostra humiliter petimus, ut famulum tuum, quem sanctae compunctionis ardore ab hominum caeterorum proposito separasti, à conversatione carnali, et ab immunditia terrenorum actuum, infusa caelitus ei sanctitate conserves, et grãm, qua in te perseveret infunde, ut protectionis tuae munitus praesidio, quod te donante assecutus est, te roborante adimpleat, ut suae conversionis executor existens,

ad ea, quae perseverantibus promittere et dignatus fueris pertingere mereamur. Qui vivis et regnas Deus &c.

OREMUS.

Deus qui Beatissimum Benedictum Electum famulum tuum, abstractum a mundi turbinibus, tibi soli militare iussisti: tribue quaesumus huic Famulo tuo sub eiusdem Magisterio ad tuum servitium festinanti, perseverandi constantiam, et perfectam usque ad finem victoriam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

OREMUS.

Adesto Domine supplicationibus nostris, et hunc famulum tuum bene✠dicere digneris, cui in nomine sancto tuo probationis Novitiorum habitum contradimus, ut te largiente et devotus in Ordine persistere, et vitam aeternam percipere mereatur. Per Dominum nostrum &c.

Et mox Novitii manus complodens, ac stringens dicat: Ecce Frater Authoritate Dei et Ordinis Conferimus tibi Fraternitatem Nostram, si et in quantum nobiscum perseveraveris, in nomine Pa✠tris et Fi✠lii et Spiritus✠ Sancti. Osculum pac: dat Impertiens ei osculum pacis in formam Crucis eum amplectendo, more Romano, aspersumque aqua benedicta dimittat, quem suus Magister apprehensum ducat ad locum Novitiorum ante formam ipsi destinatam.

CAPUT. V.

Novitii pro professione sollicitatio.

§ 1. Cum Novitius tertio Regulam audiverit et per eam probatus, constans, idoneus atque utilis repertus fuerit profitendique voluerit et Abbas cum Conventu petitum petentis instantia privatim apud singulos professos

iam

iam ante addita, si ergo consenserit, tunc vocetur ad Capitulum ibidemq prostratq veniam petat, Abbate more solito sciscitante: quid quaerat? et illo respondente Dei misericordiam et vestram Confraternitatem. in genua erectum his vel similibq verbis Abbas commonefaciens dicat: Ecce Frater ex Regula tibi lecta audisti legem, sub qua militare vis, si potes observare, ingredere; si vero non vales, liber discede. Et si Novitius in humili petitione persistiterit, habita intra se paululum deliberatione, respondeat se de gratia Dei confisum omnia custodire, et cuncta sibi imperata servare velle et facere etc. Subiungat Abbas: Ergo Deus qui in te coepit bonum ipse perficiat. Sic sic optatum opsi assensum tribuendo, ut suo tpe suscipiatur in Congregationem et facultatem liberam, disponendi oia secundum Regulam, suaq vel Monasterio vel pauperibq distribuendi, salvo Conc. Trid. Sess. 25. Cap. 16. Monendo quoq ut ad generalem totius vitae ante Novitiatum talem fecerit (tunc enim ab facta incipere potest, nisi Domino Abbati vel Confessario aliud videatur) vitae suae Confessionem, de omnibq etiam iam antea confessis ipsi Praelato vel alteri, quem loco sui deputaverit, faciendam se praepareti quoniam ad opus tam arduum magis serio disponatur, mandando ut ad dies aliquot in cella vel alio quieto loco se contineat separatq ab aliis, exercitia spiritualia per suum Magistrum pro captu suo dirigendq, et neq ad deliberationem et certiorem statq electionem perducendq faciens..

propositio ad Novitium.

§ 2.

Instruatur etiam de Congregationis nrae statutis et obedientia praestanda, non solum suo Abbati, sed eidem Congregationi, submittendo se statutis et eiusdem in Capitulis Annalibq communiter statuendis et idoneum salutis

Conceptis

conceptis verbis, dorso professionis seu petitionis suæ schedulæ inscribendis testificando. Et siquidem in his se promptum ostenderit, moneatur ut Professionem suam iuxta formam infra scriptam manu sua scribat et si liber fuerit, res seu quas habet, aut facta solenniter donatione conferat Monasterio, aut pauperibus distribuat, tanquam qui rerum earum potestatem nunquam posthac habiturus sit: si autem in parentum potestate adhuc est; possit hæreditas obventura post mortem parentum exspectari; vel quod parentes pro hæreditatis illa parte, quæ ipsum contingeret post professionem factam, offerent, acceptari. Itaque deinde ad Communionem post Professionem factam de manu Abbatis recipiendam sese disponere iussus, etiamsi ante more solito Missam privatam audiverit, dimittatur.

CAPVT. VI.

Professionis Actus.

§ j. Quando Novitius debet profiteri, Pater Monasterij more solito post Primam et Pretiosa ad Capitulum veniens cum Congregato ibi Conventu facta brevi orœ recipiendum ante se genua flectentem, tunica solita talari, absque Novitiali habitu, quo iam antea spoliari debuerat, ultimam facere petitionem permittit, qua completa Superior ei ex uno latere ostendit cucullam et scapulare, ex alio vestes sæculares, quas recipiendus ipse in Monasterium adtulit, et dat ei optionem: quo Regularem Habitum eligente, omnes inde rursum egrediuntur, et ad solenne sacrum se disponunt. Recipiendus autem ad cellam suam revertitur, donec

si

si copiam habet Missam privatim audire possit: demum ad summam Missam sub Evangelio aut Credo si dicitur, à Magistro Noviciorum in Chorum introducitur, ascendit Presbyterium, et retro Abbatem ante summum Altare in terram procidit; Abbate inchoante Antiphonam Veni Sancte &c cum versib^9 et Responsoriibus atq collectis ut supra, super Novitium Conventu eadem prosequente. Quibus finitis erigit se Conventus et ad Altare se convertit, et Novitius stans nudo capite, in eodem quo iacuerat loco, facta cruce ante se legit petitionem suam, in toto lectionum concento, ut decens.

Forma Petitionis seu Professionis.

In nomine Domini nostri Jesu Christi Amen. Anno à Nativitate Domini Millesimo N. die N. Mensis N. Ego Frater N. de tali loco, promitto stabilitatem meam et conversionem morum meorum, et obedientiam secundum Regulam S. Benedicti, coram Deo et omnibus Sanctis, quorum Reliquiae habentur in hoc Monasterio N. dioecesis N. in praesentia R.P. N. eiusdem Monasterii Abbatis vel Prioris et Monachorum eiusdem Monasterii sub Congregatione B. MARIAE Virginis Matris N.N. ad cuius rei fidem hanc petitionem manu propria scripsi, die et anno quibus supra &c. §2.

Qua petitione lecta, accepta venia manu dextra crucem in ea faciat, et circum Altare ductus, in cornu Epistolae eam una cum scriptura solennis donationis si quam fecit, super altare ponit, in corde suo dicens: Ecce Domine cum anima et paupertate mea quicquid mihi donasti, tibi assigno et offero, et ibi volo ubi res mea fiat §3.

ubi

ubi fuerint cor meum et anima mea sub potestate Abbatis et Monasterij, quem mihi Dne vice tua mihi tenendum proposuit. osculans interim Altare et revertens ante Altaris medium unde abierat quo in genibus procumbente absolute Pater Monasterij incipit.

Benedictio Profitentis

§4.

ORATIO.

Oremus Fratres charissimi, ut quod Frater iste ore professus est, opere fideliter compleat, auxiliante Dno nro Jesu Christo, qui c. p. e. ss. v. et r. D. p. o. s. s. Amen

Mox Novitius stando dicit sub accentu in medio circumflexo, et in fine verbaliter hunc versum:

Suscipe me Domine secundum eloquium tuum et vivam: et non confundas me ab expectatione mea.

Quem versum Chorus ter respondet in fine adiungens Gloria patri &c ad quod non inclinatur; et Novitius genuflectat ad quamlibet responsionem Chori. dicto Gloria Cantor imponit Psalmum Miserere mei Deus sectam magnam &c indirectum per choros et sine inclinatione ad Gloria percurrendum. sub quo Novitius ad singulos Professos per utrumque Chorum circumducitur, ut pro se orent, ad terram genibus se humiliando dicens: Ora pro me Pater (vel) Frater, incipiendo à Domino Abbate et Ministris summi Altaris et Officiantibus. dum haec fiunt vertunt se facies ab Altari Chorus contra Chorum è regione stantes. quo Psalmo finito, et Novitio ad locum suum ante medium Altaris reverso, ac Caputium proprie in capite tenens prostrato, Pater Monrij ad ipsum profitentem conversus mediocri voce

cantando

cantando, sub accentu, dicit sequentes versus et orationes
Choro respondente.
℣ Kyrie eleison. ℟ Christe eleison. Kyrie. Pater noster.
℣ Et ne nos inducas in tentationem.
℟ Sed libera nos à malo.
℣ Salvum fac servum tuum.
℟ Deus meus sperantem in te.
℣ Ostende ei misericordiam tuam.
℟ Et salutare tuum da ~~nobis~~.
℣ Esto ei Domine turris fortitudinis.
℟ A facie inimici.
℣ Nihil proficiat inimicus in eo.
℟ Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
℣ Mitte ei auxilium de sancto.
℟ Et de Sion tuere eum.
℣ Domine exaudi orationem meam
℟ Et clamor meus ad te veniat
℣ Dns vobiscum ℟ Et cum spiritu tuo.

OREMUS

Deus indulgentiae Pater qui severitatem tuae districtionis temperans induisti, ne filius portaret iniquitatem Patris: et qui mira dispensatione etiam malis bene utens, tuae dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quaesumus clementiam tuam ut huic famulo tuo non obsistat quod habitum Religionis per nos tanta et tali re indignos accepit: sed ministerium quod per ~~[illegible]~~ nos exterius exhibetur, tu interius per donum S. Spiritus exequaris. Per Dominum nrm I in unitate eiusdem S.

OREMVS.

Deus qui per coaeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundum peccatis inveteratum per mysterium Incarnationis eius renovare dignatus es, te suppliciter exoramus, ut eiusdem Dni nri Iesu Christi gratiâ super hunc famulum tuum abrenunciationem saeculi profitentem clementer respicere digneris, per quam spiritu mentis suae renovatus, veterem hominem cum actibus suis exuat et novum qui secundum Deum creatus est, induere mereatur, per eundem Dnum nrm &c. Amen

OREMVS.

Domine Iesu Christe, qui es via sine qua nemo venit ad Patrem, quaesumus benignissimam clementiam tuam, ut hunc famulum tuum à carnalibus desideriis abstractum per iter disciplinae regularis deducas, et qui peccatores vocare dignatus es dicens: venite ad me oẽs qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos: praesta ut haec vox invitationis tuae ita in eo convalescat, quatenus onera peccatorum deponens et quam dulcis es gustans, tua refectione sustentari mereatur: et sicut attestari de ovibus tuis dignatus es, agnosce eum inter oves tuas, et ipse te agnoscat, ut alienum non sequatur, sed te: neque audiat vocem alienorum, sed tuam qua dicis, qui mihi ministrat, me sequatur. Qui vivis &c.

OREMVS.

Sancte Spiritus qui te Deum ac Dnm revelare dignatus es mortalibus, immensam tuae pietatis gratiam postulamus: ut sicut ubi vis spiras, sic et huic famulo tuo affectum devotionis indulgeas: et quoniam tua sapientia est conditus, tua quoque providentiâ gubernetur, quem iuxta tibi consuetam grãm unctio tua de oĩbus doceat, et per intercessionem Beatissimi

Patris

Patris nostri Benedicti (quem praecipuum huius sanctae Institutionis legislatorem dedisti) nec non et aliorum Sanctorum ad quorum nomina petitionem facit, fac eum à vanitate saeculi veraciter converti, et sicut est cum peccatorum remissio deprimentes imperatis obrogationes in eo dissolve et ad observantiam huius sancti propositi, fac eum certatim fervere; ut in tribulationibus et angustijs indeficienti tua consolatione valeat respirare, et recte et pie per veram humilitatem et obedientiam in Fraterna Charitate fundatus quod te donante hodie promittit, foelici perseverantia compleat Qui cum Patre sanctoque unigenito Filio eius Domino nostro Jesu Christo vivis et regnas Deus per infinita saecula saeculorum Amen

Habitus Benedictio.

Completis his Novitio capite profunde tecto in genua se erigente, sicque manente, Pater se ad Benedicendum indumenta Monachalia vertit sine tono absolute incipiens orationem sequentem.

Domine Jesu Christe, qui tegumen nostrae mortalitatis induere dignatus es, obsecramus immensam tuae largitatis abundantiam, ut hoc genus vestimenti, quod SS Patres ad innocentiae vel humilitatis indicium abrenuntiantes saeculo ferre sanxerunt, tu ita benedicere et sanctificare digneris, ut hic famulus tuus qui hoc indutus fuerit indumento, te quoque induere mereatur Qui vivis et regnas in saecula saeculorum Amen

ORIMVS

Deus aeternorum bonorum fidelissime promissor et certissime persolutor, qui vestimentum salutis et

indumentum

indumentum incorruptibilitatis tuis fidelibus promisisti: clemen-
tiam tuam humiliter exposcimus, ut haec indumenta
humilitatem cordis et contemptum mundi significan-
tia, quibus famulus tuus sancto visibiliter est informandus
proposito, propitius bene✠dicas, ut beatae abnegatio-
nis habitum, quem te aspirante suscipit, te prote-
gente custodiat et quem vestibus venerandae Re-
ligionis induit temporaliter, beata facias immorta-
litate vestiri. Per Christum Dominum nostrum. Amen

OREMUS.

Domine Deus bonarum virtutum dator et om-
nium benedictionum infusor largissime te subnixis precibus
deprecamur, ut has vestes bene✠dicere et sancti-
✠ficare digneris, quas famulus tuus pro indicio agnos-
cendae Religionis induere vult, ut inter reliquos fratres
tibi cognoscatur dicatus. Per Dominum nostrum &c.

Et statim indumenta ac Novitius ipse incenso ado-
leantur et aqua benedicta aspergantur. Postea
Pater genuflectens ad Sm. Re in medio ad Altare
incipiat cantare Hymnum sequentem.

Veni ~~Sancte~~ Creator Spiritus &c.
Qui paraclitus diceris &c.
Tu septiformis munere &c.
Accende lumen sensibus &c.
Hostem repellas longius &c.
Per te sciamus da Patrem &c.
Gloria Patri Domino,
Natoque qui a mortuis
Surrexit ac Paraclito
In saeculorum saecula Amen

Habitus

Habitus Indutio et complementum.

Quem Hymnum Conventu prosequente interim Abbas exuit Novitium habitu Novitiali, dicendo: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis. Et subsequenter induat eum vestimentis benedictis, dicens: Induat te Dñe novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia et sanctitate veritatis. Quo induto Abbas absolutè incipiat orationem.

Omnipotens sempiterne Deus, cuius charitatis ardore succensus hic famulus tuus stabilitatem suam tibi in hac Congregatione promittendo, tuo iugo collum submittit, concede propitius, ut in ultimo examinis die in dextra tua collocatus, cuncta devotionis suae promissa se implesse laetetur. Per Chrm Dñm nrm Amen

ORemus.

Deus qui beatissimum Benedictum abstractum ab mundi turbinibus tibi soli militare iussisti: tribue quaesumus huic famulo tuo sub eius magisterio ad tuum servitium festinanti, perseverandi constantiam, et perfectam usque in finem victoriam. Per Chrm Dñm nrm Amen

ORemus.

Praesta Domine famulo tuo renuntianti saecularibus pompis gratiae tuae ianuas aperiri, qui despecto diabolo confugit sub titulum Christi: iube eum venientem ad te sereno vultu suscipi, ne de eo valeat inimicus triumphare: tribue ei infatigabile brachium auxilii tui, et mentem eius fidei lorica circumda: ut pericula cuncta et diaboli tentamenta se gaudeat evasisse. Per eundem Dñm nrm &c.

Orationibus his finitis Abbas seu Pater Mrij propter eum erectum complosis manibus stringit dicens: Ecce Frater Charissime Authoritate Dej et Ordinis conferimus vobis Fraternitatem nram, si et in quantum nobiscum perseveraveritis, In Nomine Patris et Filij et Spiritus Sancti. Amen.
Et data benedictione cum signo Crucis Professionem osculatur. Mgr autem ejus acceptum ipsum deducit per utrumque Chorum seu in Presbyterio seu in locis suis stantem, ut à singulis Fratribus et Filiis sigillatim accipiat osculum pacis, dicentibus sibi inter osculandum: Illuminet te Deus &c. Incipiendo ab ea parte Chori, in qua est dignior, et sic consequenter à Choro ad Chorum prosequendo. Qua osculatione finita in Presbyterium ad cornu Evangelij extremam partem reductus humi se projicit, et iacet superposito pallio nigro ad hoc praeparato, facie, manibus, pedibusque de cuculla coopertis appositis duobus caeteris cereis uno ad caput, et altero ad pedes in signum mortificationis, ut vivat mortuus, et moriatur vivus. Completa vero Communione Sacerdos sive Diaconus vertens se ad ipsum mediocri voce dicat: Surge qui dormis, et exurge à mortuis, et illuminet te Christus. Tunc ipse Frater surgens ad accipiendam à Patre Monasterij vel alio Sacrificante Communionem, aliàs à Diacono ablutionem à Magistro deductus; qua percepta Abbas ej Benedictionem impertitur dicens formando Crucis signo super eum Benedictio Dej Patris Omnipotentis et Filij et Spus Sancti descendat super te et maneat semp. Postea assignatur ei locus à Mgro in ultimo Professorum gradu. Et completum est.

COROLLARIUM DE

Habitu et Vestimentis ac rasura Monachorum § 1.

Siquidem in supradictis Novitiatus et Professionis Actibus mentio non minima facta fuit de habitu et vestitu distincto, tam Novitiorum, quam Professorum, sciendum est quod secundum Ordinis et Congregationis nostrae quoad habitus et vestimentorum differentiam, distinctiones quatuor sunt.

Habitus Probantis. § 2.

Est enim alius eorum qui in foribus Atrii seu hospitio in vestibus saecularibus pulsando persistentes, ut etiam dicitur in Declarationibus ad Cap. 58. Regulae, per sta satis idonei ad Ordinis professionem reperti, ad tolerantiam Ordinis aliquamdiu tentandam admittuntur. Quibus datur tunica talaris nigra cum cingulo et pileolus paulum acuminatus et super frontem atque sinciput bene aptus, quali etiam omnes Religiosi, dum in Monasterio sunt, utuntur.

Novitiorum habitus. § 3.

His cum, ad Novitiatum paulo post adspiraverint uno vel altero die, quam actus ille solenniter in Choro peragatur, post tonsionem Clericalem additur eisdem in Capitulari loco Caputium rotundum acuminatum quali commissi nostri in statu suae probationis infra descripto, solent uti, quod deinde in actu ipsorum Novitiatus cum scapulari caputio commutatur. Est autem illud scapulare Novitiorum paulo brevius, quam professorum

ad integram

ad integram pene palmam, nec in latitudine plus habet, quam partem ulnæ quartam cum dimidia.

Distinctio et forma Scapularium.

4 Dantur enim Sacerdotibus ex ulna divisa, et cauda scapularium oras talarium tunicarum retro plene et anterius duobus transversis digitis minus attingentium, pro latitudine partes tres, Professionem facientibus duæ, Novitijs Chori una cum dimidia, commissis vero saltem unica; ut inde statuum quædam differentia perspiciatur.

Caputia quoque scapularium eorundem quamvis in se paria sint, in magnitudine tamen plurimum discrepant. Quo enim caudæ dependentes strictiores sint, illa quoque contrahenda magis et latitudine adæquanda sunt.

Omnia tamen Caputia sic componi debent, ut sphæra media in utroque lateris axillam æqualiter extensa, retro in acumen infra cingulum paululum præsertim in Sacerdotibus, dependere possint, eius autem altitudo taliter elevata, ut pileolum supra describtum tutis capere et dum alter alteri reverentiam facere velit, una cum eodem pileolo in latus colli dextrum commode deponi ac teneri possit. Et si pileolum eximant Caputia super utrumque humerum æqualiter et decenter deponi tenerique valeant. Sint denique extremitates anteriores Caputiorum, ubi sub mento coeunt ad integram palmam vel amplius super se duplicatæ. Nam ex hoc solo Congregatio nostra ab alijs

discriminanda est

discriminanda est; semper nostros Fratres tamen ubicunque sint, quantum maxime fieri potest, huiusmodi caputijs suis capita tego.

Habitus Professorum. 5.

Datur ergo Novitijs in indutione sua tale scapulare, et dum ad Professionem adiuvante Deo adduxerint, praeter scapulare supradictum duabus ulnis quartis cum adaequato caputio protensum, etiam Floccus qui est habitus rotundus manicatus, cuius latitudo inferior in circumferentia non minor septem aut octo ulnarum et decentibus plicaturis ornata sit, longitudo vero ad talos usque descendens; ita tamen, ut ne terrae inquinetur, eandem ad minimum duos transversos digitos non contingat: Cuius Capitium idem cum Scapularium paulo latiori caputio est, Manicae autem dependentes cubitum unum ultra digitorum extremitatem in longitudinem protensae, in latitudine vero cubitum et param amplius habentes. Quamvis quidem Domini Abbates, ob maiorem status sui gravitatem manicas et longiores et ultra duplicata latiores habere possint. Et quamvis nostri Patres antiqui hoc habitu continue per diem in omni Conventuali congressu incessisse legantur; Nos tamen et pretium pannorum eiusmodi puriorum, ex quibus Flocci tales plerumque perfici solent, Et quia S. P. N. propter paupertatis et parsimoniae intuitum nullos superfluos sumptus admittendos decrevit, attendentes nemini nostrum [illegible] nisi ad summam Conventualem Missam et Vesperas et quoties singularis atque solennis Actus aliquis

peragendus

peragendus instat, iis utendum astringimus: In reliquis autem horis ac temporibus solitis scapularibus in forma superius tradita distinctis uti posse decernimus, nihilominus capitibus eorum caputio semper tectis.

Tunicæ vero quamvis æquali ut Flocci longitudine per talos descendere possint, et pellicia quibus utuntur in hyeme; latiora tamen quinque aut sex pollicis.

CAPUT. VII.

De Laicalium Personarum, sive Commissorum ac Donatorum admissione ad Ordinem atque Congregationem.

Et siquidem hæc Congregatio nostra non solum exemplo celeberrimæ Congregationis Cassinensis edocta, verum etiam compluribus Laicalium Personarum quæ in Germania nostra in dedecus et ignominiam Ordinis, ad Conversionem et Professionem Monachorum facile admissi essent, perversa et inemendabili vita nunc ortis diversis et miseriis, secuta atque convicta neminem amplius ad Conversorum ut vocant, statum parem cum Monachis ~~[illegible]~~ ad Chorum professis, stabilitatem habentium admittere statuerit: tamen quia Deus neminem vult perire, sed quatenus in se est, omnes salvos fieri. Hæc quoque ad praefatæ Cassinensis Congregationis formam, modum ac viam invenit, qua his etiam si qui bono Spiritu ducti, ad Ordinem recipi postulaverint aditus quidam, tamen absque eorundem scandalorum formidine reperiri possit: Et hi quidem ut et veri Religiosi fiant, et fiat; et nec muralis stabilitatis

ita vinculi

ita vincti, ut ij non aliquando, ex parte Monasteriorum saltem, sic exigente casu citra tam suum quam ipsorum singulare damnum, resolvi possint eosq. propterea non Conversorum, sed Commissorum vocabulo titulari.

Cum igitur eiusmodi Personae Laicales à naufrago mundo ad quietem et securam Religionis portum adspirantes, ad petitionem Habitus et Ordinis nostri advenisse alicubi contigerit, diligenter investigandum primum est, si fuerint et sint bonae famae, si sufficientis aetatis ac roboris atq. idonei, ut quilibet eorum, id quod ad opera activae vitae destinandi sunt, opus unius mercenarij complere, vel alias utiliter compensare valeat, si liberi ab humana servitute, et nullo Ordinis alius voto aut Matrimonij sponsionibus vincti, aut debitis insolubilibus adstricti. Si nullo contagioso aut incurabili morbo gravati: aut alias tales ex quorum receptione Monasterium verosimiliter gravari posset, timendum sit (suscipiendorum Ordinis impedimentis et studio litterarum exceptis, de quibus nihil in talibus curandum.

Quorum si visis etiam testimonijs et indagatione curiosa praehabita nullum repertum fuerit, sed potius ille, qui praesens est, in moribus candor et conditiones requisitae, atq. si proposita Ordinis, eiusq. generis hominum asperioris vitae difficultatibus, ille tamen in petitionis suae proposito perseverare decreverit, suscipi potest, et per aliquot dies aliorum convertentium instar, an revera Deum, et non aliud, quam Animae suae salutem quaerat, in omnibus pietatis et patientiae exercitijs pertentari.

Quibus peractis habita deliberatione cum

Conventu

cum Conventu, et Examine qualis inventus sit praemisso Dns Abbas cum Consilio et consensu aut Conventus, si magis ita videbitur, aut seniorum, qui quatuor saltem, ultra Dni Praelati vocem, esse dicunt, vel duarum partium Conventus, quando ipsi non convenerint, ad Probationis Annum eundem admittere dicat, eiq habitum Noviciatus conferre. Quo ordine Examinis ac deliberationis etiam postea cum perstitere voluerint, ad Professionem adducantur.

Novicialis habitus forma.

Est autem habitus ille non superpellicium, aut ad talos usq pertingens tunica, sed paulo brevior et quartam ulnae partem super terram altior, Caputium rotundum, et tam amplum, ut commode illo etiam pileolo subtus habito, caput tegi possit, cum orbe circumcirca ad dimidiam ferme ulnam lato, atq capillos per transversum digitum excedente

Induitionis forma

Pridie eius diei, quo Dns Abbas eum induere decreverit lectionis die cum suis circumstantiis mutatione nois, et precibus super Novitios Chori solitis, praemissis, vestibus secrete à Priore praedicta breviore tunica, ad Capituli locum vocatus, ibiq super mattam, ut moris est, prostratus ab Abbate vernacula linqua interrogetur quid petat! et eadem Rndet: Misericordiam Dei et vestram confraternitatem.

Quo dicto surgere iussus, atq de supra positis capitibus

requisitus, humiliter et candidè ad omnia, prout circa se scit, respondere tenetur; atq; praedicente dein- ceps ei Dño Abbate difficultates Ordinis ac vitae suae laboriosae, quam eadem constantia mentis, ac si iam Professionem facere vellet, arripere debet: si cum Dei gratia se illam tolerare posse confidit, verbaliter dicat:

Allein auff Gottes milde barmhertzigkeit, auch der Väter und brüder fürbitt hoffend, getraue ich alles so mir vorgehalten wirdt zuthun und zuerfüllen. Tum Abbas ad ipsum: Darumb so wöll Gott an Euch wohl ausmachen, was er woll mit Euch an- gefangen.

Et statim intimato ipsi vel ipsis, si plures sint, con- ventus consensu, ad se et ad suam sedem vocatos in quatuor capitis partibus, adhibitis iisdem precibus et caeremoniis, quibus Novitii Monachi initiantur, excepto q. Actus totus non in Choro et sub sacrificio, sed in Capi- tulari loco compleatur. Et sic inter Novitios dein- ceps computantur; Novitiatus sui cursum ab illo actu incipiendo. iis de con- versis.

Institutio Initialis

Quapropter hunc Probationis suae cursum aggre- dientes, Magister ipsis datus eos instruat, primum in oratione et Exercitiis mane et vesperi in Cellis suis et praesertim in Examine conscientiae vesperi et mane faciendo, in modo purae et accuratae Confessionis, in ratione devote communicandi, in recitando S Ave Regina, Confiteor et Rosario tam Deiparae Matris, quam Domini Salvatoris, aliisq; quae captum

illorum

illorum non excedunt bonis rebus. Imponendae sunt etiam
eis Orationes pro Novis dicendae, ut experiantur an eas
quotidie persolvere possint, non tamen omnes simul,
sed unam post aliam. Instruendi praeterea sunt, quomodo
utiliter sacras lectiones debeat et quotidie aliquid ex
vita Christi Germanica, aut aliis libris spiritualibus
simplicioribus statis Novis praelegendum explicandum
dumque in memoriam accipere.

In quibus cum aliquantulum profecerint, paulatim
13 quoque cum eis ad explicationem Regulae procedendum
est, non quidem totius, sed in communibus et diversa
Congregationi Capitulis &c. ut pote de Obedientia
de Humilitate, patientia, Instrumentis bonorum
operum, taciturnitate, componendis moribus, et omni
secularitate, contumacia, excursione, proprietate &c.
vitandis. Docendi quoque sunt quomodo in se ipsis bo-
nam Religiosamque ad omnia quae iubentur, Intentionem
formare debeant, ut etiam Labores corporales illis
amplius meritorii efficiantur: Quomodo servire
Monasterio et Fratribus tanquam Christo et eius statui
et Apostolis quomodo se abnegare, mortificare, contra
vitia pugnare, in virtutibus proficere, Patientia prae-
sertim, humilitate, obedientia, Amore ac pietate
in Deum. Non mirum autem quamvis ter haec eiusdem
Regulae praelectio repetenda est, etsi institutio ipsa
saltem crescens cum eis, et ideo tanto saepius insti-
tuenda sit, siquidem plerique taliter nec legere, nec scri-
bere sciant, nec eis permittendum ratem duxerint, ita
ut ne illud scientibus nisi sub Obedientia permitti velit.

De votorum

De votorum eorundem Qualitate Institutio.

Sane verò quamprimum capere posse videbuntur etiam medio probationis Anno nondum decurso solerter et intima Charitate de suo statu, quis ille sit, et novis, quae facienda, informandi sunt. Status quod etsi commissi (et non conversi) dicantur fiant tamen Religiosi Ord. S. Benedicti professi Castitatem, Paupertatem, Obedientiam, atque Conversionem morum suorum secundum Regulam eiusdem Sancti Benedicti, et ita permaneant quamdiu fuerint in Congregatione, licet non ad Chorum, sed ad vitam operosam, sive ut vocant, Activam in servitio Fratrum cui commissi maxime inservire noscuntur, constitutam deputentur.

Vota verò, quod solennia sint et non simplicia, inde propterea per votum Castitatis assumant quendam statum ex sua ipsorum parte immutabilem, à quo seipsos absolvere amplius non possint, nec Matrimonium aggredi, aut saltem aggredi valide queant: Imo si colloquia familiariter et alia castitati contraria cum foeminis etiam Deo sacratis contrahere praesumpserint, dum in Ordine sunt, non minus quàm Monachi ad Chorum Professi acriter puniendi sint. Deinde ex voto Paupertatis etiam quicquid operentur, aut quamcunque artem lucrativam noverint exercendo nihil sibi ipsis, sed omnia Monasterio in quo sunt Professi acquirere. Et eandem quoque rationem in haereditatibus, si qua ad aliquem interea pervenisset, militare: non enim ipsos, sed solum Monasterium

ipsorum loco

ipsorum loco succedere: hincque nullo modo in pecunia, in
vestibus, in quibuscunque alijs rebus aliquid habere, circa quod
pro sua voluntate disponere queant, habere posse.
Et voto vero Obedientiae illos aeque ac Monachos
ad Regulam morum Emendationem, et dia Superiorum
praecepta teneri, ac votum illud violari dici, quoties
aliquid committunt eorum, quibus à Monachis Chori
vota violari perhibeantur. Secus tamen circa Stabili-
tatem ipsorum se habere. Nam cum in Professionis
forma nullam exprimant, non adeò, ut illos insolubi-
biliter ad eam obligari: vi tamen Obedientiae, cui
hoc votum suo quodam modo includatur, teneri
in tantum, ut, iuxta Cassinensium et Lotharingorum
declarationem, nec Absolutionem aut mutationem
petere, nec, sibi Monasterium et Capitulum Annale notis,
acquirere, nec etiam ad strictiorem Ordinem transire
valeant, graviter puniendi si id praesumpserint, cum
recipiantur pro servitijs Monasteriorum, sed tantum
à Mrio in Mrium, atque ad instantiam Praelatorum
et Mriorum pro necessitate et commodo mutari;
si tamen Ordo noster et hoc Congregatio tales
personas mutandi consuetudinem admiserit. Ejici

Quando Fratres Laici possint è Monrio ejici!

tamen posse ipsos (cui acerborum suorum, in quanto
perseveraverint) si post Professionem saepius corre-
pti noluerint corrigi, nec iniunctas poenitentias fa-
cere, quod solum ad expulsionem sufficient. Item si
commiserint aliquod crimen, cui eiectio statuta est
aut unde infamia Mrio et Ordini timenda
veniat. Item si post Professionem modo internosceret

aliquod

aliquod impedimentum, quod inter nos essentiale censeretur atq sic ejectis, nihil eorum, quæ in Monasterium intulerint, aut ibidem acquisiverint, restitutum iri debere, nisi solum siquid Abbas ex mia conlargiri dignatus sit. Alioquin vero, saltem si nihil tale obstet, eis secundum morem Regulæ communem ubi Fratribus alijs, si quid peccaverint, disciplinæ gradus et rationem administrandam esse.

Commissorum Gratiæ et Privilegia.

Vicissim tn eis etiam sua, quas habeant in Ordine prærogativæ ac privilegia non sunt abscondenda;

Nempe quod Fratrum numero computentur et Fratres vocari debeant, inscripti privilegijs et specialiter nominati, unde gratijs, indulgentijs, immunitatibus sicuti cæteri Monachi plenissimè gaudeant, donec in Congregatione fuerint. 1.

Deinde quod sint bonorum, tam spiritualium quam temporalium, quæ in Congregatione fiunt, fientq in posterum, tanquam cæteri Fratres participes sint. 2.

Præterea, quod æquè providendum est eorum necessitatibus tam spiritualibus quam corporalibus cum omni charitate et solicitudine. 3.

Pensum quoq habere precum quotidianum, utpote pro Nocturnis et Matutinis viginta tria Pr nr et Ave Maria: Pro Vesperis duodecim et pro qualibet aliarum horarum septem. Pro communi Officio mortuorum, sive etiam pro simplici Anni- 4.

Anniversario

Anniversario trium Lectionum non cantatis Responso-
riis dicant decem Pater nr, et tot Ave Maria, et post
quodlibet Pater nr et Ave Maria dicant: Requiē
aeternam &c sive in latino, aut vulgari: Herr Gott
verleihe ihnen die ewige Ruhe, und das ewige liecht
leüchte ihnen. In die Animarum vero et depositio-
nis die primo, septimo, tricesimo et Anniversario
cuiusq Abbatis, Sacerdotis vel Monachi, dicant
Rosarium B. M. V. quod quinq Pater nr et quinqua-
ginta Ave Maria, et Credo persolvitur, subiun-
gentes post quamlibet decadem, Requiem aeternam
ut supra. Reliquum suppleturi in praeparatione
funebrium et feneralium rerum. Tempore vero
quadragesimali, quando Monachi Psalmos gradua-
les, aut poenitentiales, aut Officium Defunctorum
dicere tenentur, dicant et illi pro qualibet ho-
rarum vice decem Pater nr et Ave Maria cum
uno Credo, adiungentes pro defunctis Requiem
aeternam &c. et ad Psalmos: Herr sey dir lob
und danck, das du sie hast erlöset. Alias
quoties pro hora sua praedicta Pater nr. et Ave
Maria recitare volunt, incipiant facientes crucem
ante pectus: Deus in adiutorium, cum gloria Patri, et
in fine Fidelium &c, vulgari: Gott geb allen Christ-
glaübigen seelen die ewige Ruhe. Ne vero in Duplicibus
praesertim primae et secundae classis, non aliquid
singularius faciant, accommodent se statutis conventus
de facienda confessione et communione sacra. C. 16.

Ordinem

Ordinem etiam suum habere in Congregatione, ut 5.
stent secundum tempus suæ Professionis, ubique tamen post
Monachos, in Refectorio autem comedant ad mensam
quandam separatam à Monachis.

Nec minus audere venire ad Capitulum Culparum, 6.
ut ibi quotidianos vel etiam graviores suos excessus
accusent, et poenitentia Regulari injuncta diluant
et inde dimitti ad arbitrium Dñi Prælati et Superio-
rum: Non autem admitti posse ad Capitulum tracta-
tuum, neque ibi vocem habere, siquidem neque Conversi
qui perpetuo stabiliti fuerint, hoc habere potuerint.

Ulterius si moriantur, fieri pro eis similiter debere 7.
Missas et Orationes, sicut propriè pro Monachis
ad Chorum professis.

Professionis Dispositio.

Absolutis tandem his, et ad finem percurrente suæ
Probationis Anno, si satis per eum probati, si Regu-
la, ut dictum est, tertio audita, ac suis temporibus
de perseverandi proposito distinctim investiga-
ti et in præfatis suæ Professionis materiis requisitis
sufficienter instructi fuerint, ita ut scire clarè
possint, ad quid ingrediantur profiterique voluerint,
habita rursum deliberatione et consilio atque con-
sensu, ut supra dictum fuit, Conventus aut Seniorum
requisito: Dñs Abbas iterum ipsos more quo antea
ad rogandum pro professione ad Capituli locum
advocari jubeat, et super mattam eodem ritu pro-
stratos interroget rursum vernaculè quid rogent?

stantibus: Dei

respondentibus: Dei misericordiam &c. blanda severi-
tate eos admoneat et instruat breviter, cum quanta di-
strictione et Ordinis Superiores et Deus ipse caute-
lam vitæ optimè Religiosæ, et observantiam
Regulæ à Professis exquirant subiungendo: Sehend
ihr, ihr Brüeder, das gesätz das wir euch vorgelegt
auff der Regel, darunder ihr sterben und leben
wöllen; könnendt ihr dasselbig halten, so möget
ihr in Orden tretten, könnendt ihr es nit,
so seyendt wider frey ledig und frey &c. Ad quæ
si Fratres ipsi de perseverantia, annuendo de Dei
misericordia et Fratrum atq. Congregationis oratio-
nibus confisos esse, responderint, eis suum et sui
Conventus consensum explicatè aperire potest, atq.
ut legitimè et recepto modo ad hoc se disponant,
admonere.

Quæ Commissis disponendi de suis rebus facultas sit.

Tum ergo si ijdem Fratres propriæ suæ potestatis
fuerint, non negatur eis facultas interea quoq.
sua secundum Regulæ traditionem distribuendi, salvo
S. Conc. Trid. sess. 25. Cap. 16. Si verò adhuc in pa-
rentum potestate fuerint, aut Tutorum, hac facultate
nihil opus erit. Monendi tamen sunt, ut pro consequendis
à Paulo V. Anno 1606. promulgatas Indulgentias
generalem de vitæ peccatis suis, etiam iā antea
confessis (cum sui tamen Confessarij consilio) Confessio-
nem faciant; persuadendi quoq. ad recollectionem
ad aliquot dies faciendam, nec non status Electionē
liberam, iuxta solitum in Exercitijs S. Ignatij modum

professionis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

Professionis Actus.

Si denique omnibus ad actum necessarijs, ipsisque Novitijs ut praefertur dispositis, die quo professuri sunt sub De profundis à Magistro rursum inducantur in Capitulum, et super prostratos super mattam submissè cantetur: Veni Sancte etc. et cum alijs collectis et orationibus, Benedictionibus, Caeremonijs idem, quod super ad Chorum profitentes fit, habeatur processus, ijs tantum, quae Chorum respiciunt, exceptis: Et etiam quod non in Choro, sed in Capitulo Actus iste peragendus sit.

Habitus Profitentium.

Vestes professionis eorum sunt, tunica ut supra, brevior, cingulum, scapulare longum, sed per dimidiam tamen palmam tunicae oram non attingens latum ulnae parte media cum Caputio acuminato paulum, et paulo minori, quam Monachorum sunt, atque quod vel ex lana, vel leviori panno fieri potest. Ac denique pallium cum simili Caputio, quod aequalis cum tunica longitudinis sit, sine plicatura et paulo quam tunica latius, ante per totum excepto Caputio super illud clauso, unde ad opera sua manus protendere possint. Et haec demum professionis eorum in germanismo formula est.

Forma Professionis.

Im Namen unsers Herren Jesu Christi Amen. In dem Jahr nach Christi Geburt, als man zahlt 1624. den 8 tag January Ich Bruder N. N. von N. am N. gebürtig, verspreich, Keüschheit, Armuth Ge-

Gehorsam

Bekehrung und verbesserung meiner sitten, nach der
Regul unsers H. Vatters Benedicti, so lang ich in
disem Closter und Convent verbleiben wirdt;
vor Gott und allen seinen heiligen, welcher Reliquien
und heiltumb sindt in disem Closter N. N. welches
geweicht ist zu Ehren der heiligen N. N. in gegen-
wertigkeit des Ehrwirdigen Vatters und grä-
digen Herren N. des ernanten Gotshauß abbt
und aller desselben gegenwärtigen brüedern unndt
Religiosen. Zu crafft dessen, daß ich dise meine
schedel und Professionem mit aigner handt geschriben,
zu obgemelten tag monat und Jahr.

Et in eadem pergameno paulo inferius vel in dorso
subscribat et similiter legat.

Und zum verstandt meiner worten (so lang ich
in disem Closter und Convent verbleiben würdt)
verstehe ich nit, daß meinethalb mit nachvolgenden
aigenen willen und ohne erlaubnuß der Obrigkeit
dises Closters aus demselbigen zuotretten erlaubt
seie sei, oder ich nit auffrecht verbunden sein wölle;
sondern (da ver mich Gott behüett) ich von wegen
meiner laster oder unverbesserlich verhaltens
ausgestossen oder entlassen würde; ich alsdann die
vorgemelte gelübt, die ich hiemit auch mich nit
zu solchen ohnverhofften fahl ferner zuohalten ver-
bünde, sonder niderwerts frey und ledig sein sollen.
Dannoch versprich ich vor allen ietzigen und auch
ietz künfftig mehr geschriebner sündern Ordnung
des H. Ordens und dises Gotshauß mich gleich-
förmig underschiedt zuo halten und zuo machen.

DISTINCTIO SECUNDA

Caeremoniae communis Regularis vitae.

CAPUT I.

Opus Monachi diurnum ad formam Regularis dictae S. Patris nostri BENEDICTI. 8

Et siquidem omni Christiano quatenus à Christo § 1
nomen non frustra habere vult, in modum mores et
actus instituendi essent, ut sua vita, quasi perpetua
quaedam Oratio et laus Christi foret: tamen quia
non omnium ea virtus et conditio esse potest; vel
inprimis id Monachis, quos idcirco Deus à communi
hominum consortio certis legibus, districta professione
et votis in sortem suam segregavit, convenire,
nemo est, qui ambigat.

Quapropter quilibet Ordinis et Congregationis § 2
nostrae Frater, somno, qui ab octava noctis hora ad
tertiam usque matutinam et paulo ulterius, continue
nobis conceditur, legitime refectus, sic excitari,
sic surgere, naturaeque corporeae necessitatibus ac
decori, satisfacere, si interea pulsatur cum
distinctis, ex profestorum ratione diversis cam-
panarum signis, compulsusque fieri debet, ut in
diebus festis, quando laudes cantandae sunt statim
ipsa media in ferialibus vero quadrante ante
quartam, Nocturni cum matutinis immediate
sequentibus incipi possint: quod totum intra qua-

quadrantis

quadrantis praecedentis spatium perfici posse credimus. Potest autem hic surgendi atque ad illas Divinas laudes concurrendi modus ab omnibus teneri, nisi sicubi ob concursum populi, et Missas Matutinas, aut studia litterarum illa tertiana surrectio postponi nequeat. Cantentur vero laudes, uti Te Deum laudamus et Evangelium in omnibus Festivitatibus primae classis (canitur autem Evangelium in loco consueto in Pluviali semper ac chorali veste ac stola) in aliis vero, saltem Te Deum laudamus, Evangelium et pars laudum à Capitulo incipiendo: Horae etiam minores et Martyrologium, quoties Evangelium cantatur, uti infra plenius.

§3. Excitatus igitur Frater, ait S. Benedictus, dicat Deo gratias et signo crucis cum invocatione SS Trinitatis se mundans incipiat: Dne labia mea aperies etc subiungendo Psalm: Ad te Dne levavi etc animam meam, usque ad finem cum summa cautela reverentiaque templum et Chorum ingrediens, ne alios orantes impediat, et profectus in locum congruum effundat preces suas in conspectu Dni magis corde quam ore; sic ut vox sua vicinior sit Deo; quam sibi dicens: Gratias tibi ago Omnipotens Deus, qui me dignatus es in hac nocte custodire; deprecor immensam clementiam tuam, ut concedas mihi venturum diem sic in servitio tuo peragere cum humilitate et discretione, qualenus complaceam tibi Dne Deus Amen.

§4. Et stantes sic in Choro parati omnes, ut cum novis-

novissimum

novissimum signum cessaverit, referant Deo laudes
in conspectu Angelorum cum humilitate summa
et honestate, ut si cuiquam tussis frequens, aut ex
pectore phlegma proruperit, id ita in capsas ad hoc
destinatas aut sub pedes projiciatur, ne cuiquam
alteri infirmo nauseam parere possit.

§ 5. 8. 83.

Matutinis finitis signum detur ad Meditationem
in loco ad hoc deputato per mediam bonam horã
faciendam, fiatque ad hanc (Cap. S. Benedicti) in
necessaria silentium summum, tam in voce quã sono
alicujus rei, ut liceat unicuique sine alterius inquie-
tudine peccata Dño confiteri, et veniam ad remissio-
nem pro ipsis flendo postulare. Quod ut diligentius
perficiatur, Prior aut ipsemet Abbas in eodem loco
meditabitur, aut eum frequentissime visitabit. 15.
Post cujus Meditationis finem, signo altero insinuan- 8. 9.
dum, locus et tempus erit Confessionibus et Reconci-
liationibus, si quid opus fuerit. Alioquin in silentio
suis privatis spiritualibus exercitiis ac lectionibus
vacent, sed praesertim Iuniores literariis suis studiis.

Hora sexta dum pulsatur ad Primam post §. 11. 7.
quadrantem immediate incipi solitam, diligen-
tissime oẽs iterum conveniant, excepto quod sub 12.
ea Primum sacrum legit sicubi mos inolevit, dif- 14.
ferri ob frequentiam populi nequit, quod alioqui
sectm statuta ad septimam usque differendum est. Post
pretiosa vero, vel Horam finitam si qua subiungen- 15.
da fuerit, eatur ab oĩbus ad Cap̃tm et facta Commemo-
ratione defunctorum legatur particula Regulae,

Postquam

postquam si qua monenda, corrigenda, consultanda[que] fuerint, à quibus interest expediantur.

§7. Post Primam quæ sacrosancta Missæ, aut ex Fun-
12 Fundationis aut donationis debito, aut conduct-
ione gratuita, aut devotione propria, sicuti maxime tenemur, legenda sunt; aut pro temporis ratione Missæ duæ designatæ perspiciantur omnes sicut in Declar. ad Cap. 16. Regulæ notatum est, ita ut omnes præter unum qui sub summo sacro (cui propter populum id Missam, et Fratrum multitudo id patitur) legitur Missæ illius summæ Officio cum devotione maxima interesse possint.

12. 76 Pulsus autem ad officium illud summæ Missæ
§8. ac præmittendum illi Horam in diebus solennibus ac festivis, præsertim Chori et fori, octava tantum hora fiunt ibidem duobus; in ferialibus autem media nona, et Jejunij diebus ipsa nona, quod etiam ad horam quæ Missam sequitur, cum distincto pulsu fieri debet. Sic autem ait S. Benedictus in Decreta: cum ad Opus Divinum auditum fuerit signum (sicut Regula continet) relinquant statim quicquid in manibus est, sic tamen ut non pereat; et hinc conveniant omnes simul ad ostium oratorij, aut certe sint parati ad Benedictionem, ut dicant versum in corde: Benedictus es Domine Deus, qui adiuvisti me et consolatus es me: subiungentes Gloria et Misereatur nostri etc. quod tam de post quam ante meridianis officijs divinis intelligendum est.

Prandij hora quae iuxta diei conditionem semper §9.
esse certa debet, et in diebus communibus commu-
niter decima sicut in Jeiunijs undecima, non ultra 17.8
illud tempus facile differenda est, ne Conventus in caeteris
quoque ab Ordine cadat vel impediatur, quae cura NB
Priorem maxime concernit. Vult autem S. P. N. Benedictus
in Regula docte, ut quamprimum Refectionis au-
dierint signum Fratres ordinate et sine strepitu
vello, lotis manibus introire Refectorium, salutantes
Crucem versis ad Orientem vultibus, et facta bene-
dictione sedeant omnes ad mensam ordine suo singuli
cum omni silentio. Nullus praesumat aliquid cibi vel
potus ante Dominum Abbatem accipere, ipse autem non
tardet accipere. Quo prandio expleto, sublatis men-
salibus statim sonatur Lectio et signo dato, lectore di-
cente. Tu autem Domine etc. R. Deo gratias. surgentes
a mensa, dicto versu, processionaliter exeant, psal-
lentes Psalmum Miserere mei Deus vel alium tem-
poris congruentem, ad Chorum intonantes se ad
celoria; et post gratias Deo redditas, vadant cum
silentio secundum quod tempori congruerit et obser-
vantiae nostrae consuetudini.

A prandio autem ad vesperas usque per dia pro- §10.
cessus ille Recreationum, studiorumque pomeridianorum
qui in Cap. 16. Reg. et in declar. exprimitur, servandus
est, excepto quod Dominicis et festivis diebus a prima 17.
ad secundam pro sua catechisticae lectionis esse de-
beat. In recreationibus vero, quae semel tantum or- NB
dinarie in hebdomade secundum modum tamen et
temporis loco citato declaratis, ut plurima feria

tertia

feria tertia, vel quinta, favente cœlo concedi solet, ita ut, vel in campos eant Fratres, vel in horto aut alijs locis, qui silentio strictiori non dicati sunt, obambulent. Quod si autem propter Ieiunium vel vigiliam Festi, Festumque illa feria incidens, quia huic ob diei reverentiam, non liceat, eadem autem praeveniri, aut alio tempore compensari licitè potest; Et si nihil aliud obstet, etiam recreatio post Vesperas continuari.

18. § 11. Hora quinta cæna fiat, si danda fuerit. Sin autem Ieiunij dies, hora sexta collatio dabitur. Cœnam autem gratijs, et prandium recreatio excipiat ad pulsum collationis usque duratura. Attamen in Ieiunij diebus quantum temporis à sumpta collatione superfuerit utilibus alijs rebus spiritualibus aut certè submissis colloquijs aedificatorijs ad Completorium usque transigatur.

77. Notandum tamen est, quod plerumque Ieiuniorum diebus et maxime ferijs sextis atque professionis ab hora circiter quinta ad penè sextam, lectio sacræ scripturæ, aut disceptatio casuum conscientiæ, aut exhortatio pia, quantum fieri poterit, institui solent.

89. 70. Deinceps hora septima completorio faciendo
§ 12. continuè stata ac determinata sit; ita ut collatione finita, quando solet, ad nubum superiori fundenda, cum tribus rursum silentio, modestia et humilitate ad Chorum pergatur, et eodem absoluto cum benedictione data et aspersione aquæ benedictæ exeatur immediatè ad locum Examinis, quo antea in loco matutina meditatio facta.

§ 13. Sit autem, ut expleto Completorio, cum pulsatur

ad

ad conscientiæ examen, à quo nullus absq gravi et legitima causa cito se absentare audeat, habeaturq silentium usq mane post Primam, ut singuli cum requisita Recollectione faciant orationes secretas, et recordationes peccatorum (ut vult S.P. Benedictus ubi supra) cum gemitu et lacrymis et fletu, sine suspirio tñ, ita ut alteri nullus noceat, agendo gratias Deo praecipue, devotione hac vel simili forma: GRATIAS tibi ago omnipotens æterne Deus, qui me per tuam sanctam misericordiam in hac die custodire dignatus es, deprecor immensam clementiam tuam, ut concedas mihi hanc noctem sine ullo peccato aut impedimento Sathanæ cum dulci et pudica requie pertransire, ut matutino veniente tempore, pie et strenue surgens, tibi Deo meo laudes referre valeam. Et sic ad cellam suam pergens, dum ad proprium lectum accesserit et se collocat, dicat Psal. Deus in adiutorium meum. totum cum Gloria et versu: Pone Dñe custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ labijs meis. Et sic signo sanctæ crucis se muniens obdormiat in Domino Amen.

Quæ tñ Recollectio quo diligentius fiat, Prior iterum pari modo, aut eodem in loco hinc temporis manebit, aut sæpius visitabit. NB

CAPUT II.

De Capitulo Culparum.

Quia vero tam animus hominis, quam eius corporalis §1. Natura mutabilitati aut fragilitati subiecta sunt, Unde quamvis Monachi ob suæ vocationis praestantiam

ac prærogativam

ac praerogativam, praeter alios fratres in communi ex-
cellentia aliquid esse censeantur; id tamen non semper
in opere et actu fiat, recte post signatam Regularis
vitae methodum, pro secunda spiritalis aedificij columna
quotidianam propriorum defectuum et excessuum
capitularem accusationem ponimus, ut dum ex tali dis-
cussione cognoscimus, quid nobis desit, eo ferventius in-
dies ad illud quod debemus assequendum nos ipsos
impellamus.

12. 39
§2. Ergo praeter illa quae in Declarationibus ad cap. 16.
§§. 2. de hac re dicuntur, audiatur ipse S. P. Benedictus
in Regula dicta de hoc ita praecipiens: Veniant omnes
ad Capitulum, et conversi ad Orientem salutent
Crucem et caeteris quibuslibet suis Fratribus undique
humilient (et tamquam statutum addit) simi-
literque faciant in omni conventu: post haec qui cul-
pabilis est, veniam postulet et secundum modum cul-
pae vindictam recipiat. Frater vero qui veniam
postulat pro culpa quanto plus se humiliat et cul-
pabilem aperit, tanto misericordius a Priore
vel Domno Abbate iudicetur. Necesse est enim, ut
omnes negligentias vitae vel cogitationum vel linguae
vel operis in praesenti vita per humilem confessio-
nem et humilitatem semper diluamus, ut non post
mortem reos nos faciant. Haec ille.

§3. Atqui ut de hoc ad conservationem Ordinis ac dis-
ciplinae tam apprime necessario opere clarius propter
minus capientes agamus: dicimus communiter in illis
Accusationes fieri, atque venias peti debere, etiam

nemine

nemine de Congregatione quod quidem illicitum est, provo-
cante. Primò qui ad Orationem quae Horis praemittitur, 1.
praesens non fuerit.

Qui ab aliqua Horarum Regularium, ab officio de 2.
Dña aut Defunctorum, à Capitulo, Collatione man-
dato ubi in usu est, à communi Refectione Fratrum
vel labore, à gnrali processione, à Conventualibus
studiis seu quolibet actu Conventuali, aut totum
se absentaverit, aut tardius accurrerit, et non
excusatur vel absentia à Monasterio, aut morbo, vel
quod in officio tale aliquid agat seu egerit quod
illo tempore fieri licitum sit, aut quia ex iussu sive
licentia Prioris occupetur aliqua re utili. Eadem &c.

Atque veniam ibi petendam habet, si quis egressus 3.
ab opere Dei, aliove legitimo Conventuali actu,
quamvis cum licentia sui sua necessitate aut causa
confecta non redierit.

Si temporibus constitutis confiteri, communicare, cele- 4.
brareve omiserit.

Si lector mensae aut de officio coquinae egrediens 5.
vel ingrediens horis et locis constitutis Benedictio-
nem sumere neglexerit.

Si liber ex quo cantandum, aut legendum est in opere 6.
Dei, vel Refectione aut Collatione, eius neglectu
in tempore defuerit, ita ut inde notabiliter mora
contingat.

Si de via veniens, ea die ad finem alicuius Horae 7.
Benedictionem non acceperit, sive si alicui tali de
Monasterio fuerit egressus, et ea die non redierit.

8. Si extra Murum, cum eadem die reuerti potuisset, foris cibum sumere praesumpserit.

9. Si septa Muri seu Claustri etiam interiora absque licentia vel necessitate evidenti fuerit egressus.

10. Si officinam quamlibet contra generalem prohibitionem fuerit ingressus.

11. Si Fratres Lectionis, Collationis aut Quietis tempore strepitu notabili inquietauerit.

12. Si corporale, Linteum, vel quamlibet consecratam rem sua negligentia in terram cadere permiserit.

13. Si loquitur absque licentia, praesertim locis singularius prohibitis.

14. Si peiorauerit, si quid perdiderit, effuderit, perfregerit, ut est carens Mensae Conuentualis et in communi quicquid fecerit, de quo S. P. noster satisfactionem fieri debere praecipit.

15. Si deinde cuiquam vacantium ea, quae apponenda fuerint, maturius apponere neglexerit, illeque hinc retardatus aut defraudatus fuerit.

Pro his ergo et similibus, quae speciatim in Regula vel Statutis poenitentiam expressam non habent, iniungi potest Oratio Dominica vel aliquis Psalmus, vel lectio Capituli alicuius spiritualis, vel aliquis humilitatioris actus, aut secundum rei aut facti exigentiam punitio corporalis, ut est subtractio de portione cibi, potionis et pitantiae. Et subinde poena grauior pro culpis etiam leuibus, ut si quis aliquid praedictorum eundem frequenter iterauerit, et

saepius

sæpiùs correptus non emendet. Nam Remissionis Indul-
gentiæ obtentu, noxia non raro contrahitur peccandi
consuetudo. Sunt etiam, quæ ratione Enormitatis pro-
pria Judicium graviùs, ipsasque Virgarum plagas non
emendant, ut si cui aliqua negligentia in corpore et
sanguine Domini, clam palamvè acciderit. Si absque
grandi necessitate et casibus à Regula permissis
post Completorium loquatur. Non tamen ad Capitularem
locum referri denuo debent quæ extra legitimè
diluta sunt, ut si quis (secundum S. P. N. verba
in Regula docta) aliquid in cellario seu Refecto-
rio, Coquina, Templo aliovè loco neglexerit, statim
ille sine mora ad veniam postulandam, uti debet, cu-
currerit et rem neglectam, si talis est, manu tenens
in terram prostratus veniam postulaverit, acceperitque
pœnitentiam.

Caveant tamen sibi summoperè superiores, ne in Ju- §4.
diciis faciendis incircumspecti fiant, ne vel leves, etsi
quotidianas, aggravando, aut punita iterùm idem repe-
tendo, nisi ob iteratæ culpæ gravitatem ostendendam
subinde id utrum apparent, aut in verbis gestibusque in-
discretionem exhibendo, animos magis offendant,
quam emendent: Nam sunt nonnulli etiam bonæ
voluntatis Religiosi, quos Deus ob Humilitatis custo-
diam in eadem frequenter incidere permittit, ut etsi
omnino cupiant, cavere tamen non possint, quos pia condes-
cendere consolandi magis et confortandi quam
arguendo sunt.

vnde

§5. Unde quamvis S.P.N. graviores culpas, si perpetrari contingant, statim secundum Regulam emendari praecipiat, et ut à superiore proclamatus (inferioribus enim postulatam, nisi ex superiorum iussu, proclamandi licentiam inibi non permittimus) continuo se sistere atque culpam dicere, et de rei commissae statu interrogatus, absque alia ambage rem, ut in se est, dicere teneatur: cupit tamen omnino S.P.N. (in Regula dicta) ut qui aliquem castigare velit, leniter eundem solidare studeat, secundum qualitatem negligentiae seu delicti: Quia saepe fractura membri deterius frangatur si incaute tangeretur.

De poenitentia levioris & gravioris culpae.

§6. Quod si tamen aliquis Fratrum eiusmodi aliquid sua temeritate et malitia sua seu negligentia commiserit, quod dictante aequitatis ratione merito districtiori animadversione puniendum videatur, in poenitentiam quae levioris culpae dici solet mitti potest. Cuius ratio est, ut in hanc immissus, Antiphonam aut Psalmum non imponat, Lectionem non recitet, neque Invitatorii officium faciat, non osculetur textum Evangelii, nec communicet aut celebret, vel in templo aut conventu publice ministret, licet in privato hoc facere non prohibeatur. Post refectionem Fratrum seu etiam servitorum solus reficiat, et ad singulas Horas dum incipitur Kyrie eleison, prostratus ante gradus Presbyterii iaceat donec finiantur. Absolventes autem in

in Capitulo veniam petens à Praeside surgere iussus
vel si aliàs sua sponte pro qualibet culpa veniam
petierit, Praesidens facta sibi, siquam vult, vel
utilem vel necessariam viderit praemonitione sub-
iungat: Frater indulgeat vobis Deus: etiam ab
ista satisfactione cessetis. nisi si hæc satisfactio ad
tempus certum determinata fuerit: quia tunc talis
expirato tempore, per se censetur absolutus. Licet vero
à maioris culpæ poenitentia solus Prælatus absol-
vat, à leviori tamen etiam Prior et in eam devin-
ctus potest ab eaque absolvere. § 7.
Et porro poena seu poenitentia gravior in qua ne-
mine nisi ob graviores quasque culpas damnari conve-
nit, (ut sunt si quis contumax aut inobediens et
Regulæ contrarius fuerit, aut tale quod ex ordine per se
se annexam habet admiserit; quapropter et secundum
Regulam tractandus est; id est, ut is post primam et se-
cundam admonitionem, post publicam quoque correptio-
nem se non correxerit aut contumuerit Excommunicetur
seu Excommunicatus declaretur, dicente sibi Dno
Abbate: Frater estote in graviori culpa. Tunc Fr.
ille protinus capucio cooperta fronte submissoque
vultu ad inchoandum poenitentiae [illegible] ad eum
qui talibus deputatus est locum, prosequente se Fratre
cui custodia sui commissa ab Abbate fuerit, in silentio
pergat, ibique maneat, dormiat, comedat, et exerceatur iuxta
Regulæ et Abbatis sui constitutionem.

De his vide fol. 31. Ha

Ordinarius divini
Cultus.

ORDINARIVS DIVINI Officij CVLTVS:

Qua disciplina, quave reverentia Opus Dei peragendum sit.

Cum itaq; nos divinis specialiq; præ cæteris mancipati obsequijs, in exolvendis votis nris Deo altissimo reddere teneamur vitulos labiorum nostrorum in hymnis et canticis spiritualibus, qualenus acceptabile fiat sacrificium nrum, necesse est ut providentes Dnm in conspectu nro semper, ac sanctorum Angelorum reverentes præsentiam, sanctissimo nos admonente Patre ac Doctore nro Benedicto sic stemus ad psallendum ut mens nra concordet voci nræ. Et ut aliorum SS. Patrum quispiam admonet, pure et strenue divinis interesse laudibus curemus. Strenue quidem ut sicut reverentes, ita et alacriter Dno assistamus, non pigri, non somnolenti, non oscitantes, non parcentes vocibus non præscindentes verba dimidia, non integra transilientes, non fractis et remissis vocibus muliebre quiddam barbarumve sonantes. Sed virili, ut dignum est, et sonitu et affectu voces sancti Spiritus depromentes. Pure vero ut nihil aliud quam debemus negligendo eo quod debemus, obtulerimus. Psalmodiam non multum protrahamus, sed rotunda et viva voce cantemus. Principium et finem versus simul intonemus, et simul dimittamus. Punctum nullus teneat: post punctum bonam pausam faciamus. Nullus ante ante alium incipere et nimis currere præsumat, aut post alios nimium trahere, aut punctum tenere:

simul

simul cantemque simul pausemque, semper mutuo auscultantes. Cuius quidem praescriptae districtionis rigor, ut observari possit a nobis, potissime quoad orationis puritatem, divino opus est auxilio, et unctio Spiritus, cuius nobis gratia sedulo imploranda est, devotis meditationibus animus frequenter praeparandus. Cordis amanda munditia, castigatione discreta carnis reprimenda lascivia, rei secularis fugienda sollicitudo, detestanda curiositas, vitanda colloquia vana, amandum silentium, servandaque disciplina: sensuum quoque exteriorum [custodia] simul et debita ac decens omnium compositio membrorum: et hoc quidem quolibet in loco vel tempore, orationis tamen praecipue, ne indecens quidpiam illic appareat in habitu gestuve corporis, aut aliunde quod Fratres scandalizet, et oculos divinae Maiestatis offendat. Non illic stetur capite suppeditato, aut in latus alterum deflexo, non in altum erecto, sed mediocriter depresso, defixis in terram oculis, aut libris seu quibuslibet sacris duntaxat inspectis. Non divaricatis vel distentis pedibus: non manibus dissolutis, sed decenter combinatis et contractis sub habitu. Nemo sub communi Officio inter Fratres peculiaribus vacet orationibus, aut lectioni, vel in libris occupetur folia vertendo, seu quaevis praeter necessaria requirendo vel contrectando. Non capitio frons tegatur, ab oscitationibus et screationibus temperetur. Immunditiae oris et narium sub formis proiiciantur ad pulveres. Si tabula maculetur aut pavimentum flegmate aut sputo, pede protinus abstergatur. Nullus mussitatio illic audiatur, aut vox aliud quam ad divinam

promendam tandem, nec significet uni alteri absque necessaria
causa. Strepitus nimius caveatur, excursus simul et dis-
cursus. Si somnolentia pressus quispiam dormitet fre-
quenter, à vicino fratre modeste excitetur. Nec hoc
molestè ferat, quin imo sese ipse pro viribus excutiat,
quod si requisierit, petita licentia ad tempus exeat.
Nemo illic calopodijs utatur, Chyrotecis, vestis lineis
aut alijs insolitis. Canis, cattus, seu qualibet animalia
huiusmodi (quae spectaculum praebere, rumorem seu
cachinnum excitare soleant) oratorium intrare
vetentur. Omnis denique amputetur occasio, unde
oculus mentis, se elevare volentis in Deum, re-
verberari, seu remedia devotionis, sermo aut dis-
tractio oriri possit. Ordinetur tempestivè tabula
à Cantore, in qua quisque quid legere cantareve
debeat clarè perspiciat, ne improvisus accedat.
Libri etiam per eundem debitè correcti et puncta-
ati, suis in locis absconsi cum candelis pro noctibus,
caeteraque divino explendo operi necessaria, praeparata
et disposita inveniantur. Nemo difficilia et inusi-
tata, seu etiam usitatiora quaeque, nisi qui ea tenaci
satis mente retinet, absque libris ac lumine noctis
tempore legere cantareve praesumat. Significatae
in libris pausae studiosius observentur. Magis ido-
neis et expertis in cantu propinquandi libris lo-
cus detur: et ita quisque ad opus Dei solicitus existat
ut nihil ducat negligendum eorum, quae suo
incumbunt officio. Praeterea non mediocris ad-

advertenda est

adhibenda est diligentia, potissime à Cantoribus, cui quibus caeteri intendendo aures accommodent, ne error vel dissonantia contingat in opere Dei, sed concordia summa, debitaque legendi ac cantandi servetur mensura et pondus gravitatis, non nimis altè, nec bassè nimis, nec velocius quam decet, nec tardius quam expedit: sed mediocris teneatur modus, qui et Fratribus portabilis et acceptabilis sit Deo considerata temporis qualitate. In solemnitatibus enim solito tardius est cantandum. 9.23.

Quid opus Dei dicatur, quidve ad ipsum pertineat?

Opus itaque Dei illud esse intelligimus, quod nos servitio illius dediti, Divino inserviendo cultui quotidie impendimus. Unde et idipsum verè servitutis nostrae pensum in Regula nuncupatur; quod et nos usitatius Divinum nuncupamus officium. Ad ipsum itaque principaliter pertinere noscuntur septem Horae Canonicae. i. Matutinum, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperae et Completorium. Praeter has autem Horas Canonicas, quas nullo unquam tempore intermittere fas est, alia quaedam sunt, quae aut Officio susceptorum ordinum, aut alias laudabili consuetudine, Canonica traditione, seu rationabili quavis institutione quotidie, aut certis temporibus ad Divini Nominis laudem peragimus: utpote quotidiana Missarum officia; Officium Beatae ac gloriosae Virginis MARIAE Dei Genitricis ad instar Regularis officii per horas distinctum: Officium

etiam

Officium etiam defunctorum, quod tribus constat partibus. 1. Vespera, Nocturno et Laudibus. Ac septem Psalmi Poenitentiales et Letania, Psalmi quoque Graduales in Quadragesima potissimum, sicut in locis suis Rubricis novi Breviarij plenius expressa, Divinarum laudum Cantica, orationumque suffragia seu officia, quae nimirum etsi expressa de ipsis in Regula mentio non habeatur, in opere tamen Dei et penso servitutis nostrae venerunt computanda.

Quibus posthac utendum Libris et Caeremonijs?

7 Missali ergo Romano ac Breviario Benedictino ad Romanum accommodato, cum uti nuper coeperimus, consequens fuit, ut et Rom. Ecclesiae Caeremonias assumeremus, quas quidem in Missis tam solennibus quam privatis observamus, iuxta Rubricas eiusdem Missalis et iuxta usum Rom. Ecclesiae sub Paulo V. aut Clemente VIII. reformatum ac editum. Hinc etiam Romana Melodia utimur in cantandis Orationibus, Epistolis, Evangelijs, Psalmorum tonis et alijs tam circa Altare, quam in Choro cantari solitis.

Quibus horis quove ordine divina agantur officia et de accessu et ingressu chori.

Igitur ut debitum servitutis nostrae pensum praemissa videlicet Divinorum obsequia, vel officia cuncta, atque neglectu etiam caeterorum Regularium exercitiorum decenter et ordinate impleamus, constitutam nobis in statutis surgendi ad Vigilias Matutinas horam non irrationabiliter duximus

observandam;

observandam; ita videlicet, ut privatis dieb⁹ et minorib⁹
Festis, quando Laudes non cantantur, surgatur quadrante
ante quartam. Dieb⁹ vero festivis et solemnib⁹, cum
Te Deum laudamus, et Laudes cantantur, media
quarta, aut maturius, ut fieri solet in Festo Corporis
Christi; seu quando praecipitus [illegible] exegerit, ad
Vigilias exurgatur. Audito signo ad Officium Vigiliarum
mox surgant Fratres et meditationi seu recollectioni
vacent, donec preleg fiat ad Chorum, quo insonante festi-
nent occurrere, et se invicem praevenire ad usq. [illegible]
cum omni [illegible] gravitate et modestia, et intrantes Ecclesiam
nudatis capitib⁹ tantum mediocriter inclinent versus
Altare, si quod pertransire habeant ante introitum
Chori. Quod semper faciant quoties coram Altari i
Capitulo Sacello aliquo, vel loco sacrato aut Crucifixo
transierint. Cum vero ingrediuntur Chorum sive
inde egrediuntur in medio Chori SS. Eucharistia
Sexto, summo Altari ac Crucifixo reverentiam faciunt,
flectendo unicum genu usq. ad terram, capite nudato
et inclinato tunc pergunt ad loca sua. Venientes ad
loca sua flectunt genua super [illegible] formas seu genu-
flexoria, formatoq. signo Crucis maiore, et facta brevi
oratione praeparatoria stant loco suo, vultib⁹ ad Al-
tare versis, recolligentes se, ac exspectantes donec à
superiore signum detur prosequendo campanae pulsu,
ac inchoanda Hora Canonica. Similiter faciant
ante oes Horas Canonicas, et ad Missam donec in-
cipiatur Introit⁹, vel quando cessante cantu Mi-
nistri ac Presbyter, ad suum prosequendum officium
imparati existunt. 25. 68

De principio

De principio Horarum.

Igitur cum completis prædictis finem dederit, et Præsidente signum faciente, dicitur Pater noster et Ave Maria; in principio cum Horarum, et Credo ad Matutinum et Primam semper etc. stando choro e regione chori cum profunda inclinatione, vel pro temporis conditione genua flectendo super formas; quod semper in ferijs extra tempus paschale fit.

Deus in Adiutorium.

Oratione absoluta signum fiat à Præsidente, ut prius ad quod erigentes se omnes stent libere extra sedilia sua versi ad Altare detecto capite signentque se cruce maiore à fronte ad pedes, et à sinistro humero usque ad dextrum, Sacerdote incoante versum. Deus in adiutorium meum intende: Respondentes Domine ad adiuvandum, stent versis vultibus ad Altare usque ad

Gloria patri.

Ad Gloria patri vertant se chori versus chorum humiliantes et inclinantes se profunde detecto capite usque ad sicut erat. Sicut erat etc. stando libere chorus e regione chori detecto capite usque ad Alleluia vel Laus tibi Domine, inclusive. Versus autem prædicti aliquantisper tractim dicantur, quam communis et subsequens Psalmodia. Similiter fiat in inchoatione cæterarum Horarum.

Domine labia etc.

Ad Domine labia mea aperies etc. pollice signato

os signo crucis; dr stando liberè Chorus è Regione et detecto capite. Psalmus Dñe quid multiplicati. dicitur semper indirectè, stando Chorus versus Chorum liberè usque ad Gloria.

Invitatorium: Venite exultemus.

Quando incipitur tantum dicitur ab uno, et repetitur à Choro iuxta Regulas Breviarij. Cum dr venite adoremus et procidamus ante Deum, tam ipse Cantor, quam alij oẽs genuflectant, postea surgunt et prosequuntur, ploremus ante Dñm: Fratres habeant vultus ad Altare, stentque liberè ex quo Invitatorium incipitur, donec Gloria patri dicatur. Ad quod è regione Chori inclinant, usque sicut erat. quo absoluto versis vultibus ad Altare faciant repetitionem Invitatorij, et ad verba adorationum tam in intonatione quam repetitione Invitatorij semper faciant profundam inclinationem. Facta repetitione vertunt se Chorus versus Chorum.

Hymni.

Primum versum Hymni solus intonat Cantor stando detecto capite, versus alterum Chorum extra sedile. Quando Hymni cantantur, ad unumquemque versum fit pausa quando sine cantu recitantur, tantum in medio fit pausa. Ad primos versus Hymnorum veni Creator Spus et Ave maris stella: itemque ad versum tantum ergo Sacrm, quando exsum super Altari O crux, etiam Tpe

tpe Paschali oes genuflectunt. Cantantur autem a Choro non ab Organo. Alias ad Hymnos stant intra sedilia versus alterum Chorum. In fine Hymnorum cum nominatur S. Trinitas oes profunde inclinant Chorus versus Chorum detectis capitibus. Amen ab utroque Choro simul stando versus Altare detecto capite. Prosequuntur deinde reliqua secundum Rubricas Breviarij

De Intonatione et Psalmodia.

Intonatio semper fit stando, detecto capite, versus alterum Chorum, vel ad Pulpitum in medio Chori. Notandum hic, quod in introducendo cantu novo, cantores duo expertiores constitui ab utroque Choro possunt, donec alij addiscant iuxta Recessum. Alias in Matutino diebus Feriis ordine incipiunt Antiphonas, et Psalmos et alternatim absolvunt, idest 1ma Antiphonam intonat Prior, proxime assidens 1mum Psalmum. 2am Antiphonam ex altero Choro P. Supprior, et 2um Psalmum similiter ei assidens; et sic alternatim per ordinem, ab ultimo dein ad primum redeundo: intermedios vero Psalmos Cantores intonant.

In Solennitatibus cum Antiphonae duplicantur utriusque Chori Cantor intonat Antiphonas et Psalmos tam Matutinis, quam Vespertinis precibus. In Horis vero diurnis intonata ab uno seniorum Antiphona, Cantor Psalmi dimidium versum incipit, et totum prosequitur Chorus. Hic modus intonandi, Psalmosque imponendi toto anno usurpatur

in

in Horis minoribus, sive legantur, sive cantentur.
In semiduplicibus idem servatur modus, et Dominicis diebus.
Postquam vero aliquis Antiphonam intonaverit facta modica inclinatione, cum reliquis Psalmodiam prosequatur. Similiter quoque faciet, qui Psalmum post Antiphonam imposuerit. Psalmos autem intonant, ubi supra dictum, usque ad medium, quorum interest, reliquum prosequitur Chorus iuxta Breviarium.

Ad Gloria Patri Psalmorum in Matutinis neque stent neque sedeant, sed profunde se inclinent, ut fieri solet in toto officio à celebrante et Ministris ad verba Et incarnatus.
Ad ultimum Gloria, pariter surgant detectis capitibus se profundè inclinantes. Ita conclusum Molshemij.
Lecta Antiphona vel Alleluia, post ultimum Psalmum cuiuslibet Nocturni in 12. lectionibus, dicatur versiculus ab Acolytho seu Iuniore libere stando, et se vertendo versus Altare. Similiter fiat post 1 nocturnum privatae diei.
Ad Pater noster: ante Lectiones omnes stando faciant profundam Chorus è regione chori inclinationem detecto capite usque ad Sed libera nos, quod dicitur stando libere extra sedilia; eodem etiam modo stant ad Absolutionem.
Sed post Psalmodiam secundi Nocturni privatae diei dicta Antiphona vel secundum tempus Alleluia statim sequitur Capitulum ab Officiatore (se cum Choro versus Altare vertente) dicendum, et post à consueto Versiculus Kyrie eleison Christe eleison
Kyrie eleison

Kyrie eleison, quorum 1m dicitur ab Officiante, 2 et 3.tr
Choro semper indirectum, sicut et Pater nr (nisi quando
cantatur, tunc ultimum Kyrie per circumflexum, et
Pater nr sub accentu cantatur) sub quo se Chorus versus
Chorum inclinat. Dum autem Officians Et ne nos
incipit, erigunt se et stant libere, donec incipiat
Oremus, denuo stant inclinati per collectam, et cum
pervenerit usq. Per oia, erigentes se universi stent
versi ad Altare, usq ad conclusionem officij vel Fidelium

Notandum etiam quod Conventus sacerdoti per
accentum cantanti non respondet per accentum
nisi solum finale Dnicae orationis, scil: Sed libera
nos a malo et Deo gratias. per circumflexum ad
Benedicamus Dno. Caetera autem reddet indirecte.
Et nota, quod praemissa oia a Capitulo et citra ob-
servantur similiter, ad caeteras Horas minores
i. Primam, Tertiam, Sextam, Nonam et Completo-
rium. Attende etiam, quod ubicunq in praecedentibus
aut sequentibus reperitur fieri mentio de statione
Conventus aut Fratrum e regione, seu versis vultibus
ad invicem, intelligendum esse praeter Abbatem
et alios qui superius in sedibus transversalibus pro
tempore stant, quia illi stando uniformiter se habent,
semper remanentes versis vultibus ad Altare.

Psalmodiam ipsam non nimium protrahant, nec
nimium celerent. In Horis Canonicis in medio
versu teneant pausam plenam, quae fit (ut com-
sebili) communi cursu anhelitum admittendo et postea
resumendo. In Horis B.M.V. in medio versus fiat pausa

semiplena

semiplena. Ut si simul incipiant, simulq[ue] finiant, caveatq[ue] se quisquam alterius Chori versum incipiat, priusquam prior Chorus suum versum plenè finierit.

Et ut omnis confusionis et erroris occasio evitetur habeantur tabellae, in quibus Toni sint descripti, quae libris Psalmorum melius quo p[otes]t fieri modo affigantur semperq[ue] cum aliquis Psalmus incipitur per inventore aut aliquem inferioris Chori Fratrem bacillo Tonus demonstretur.

Lectiones.

Quando Versiculus dicitur, qui lecturus est Lectiones accedit ad Legile ubi Lectiones legi solent, eundo facit versus Altare profundam, et Abbatem modicam reverentiam per inclinationem capitis, et cum tempus erit, data nimirum absolutione petit Benedictionem, caput modicè versus Abbatem vel Superiorem inclinans, dicit eadem voce qua lecturus est, Jube Domne benedicere non Domine. Atque sic inclinatum Superior conversus stans benedicit.

Ad Absolutionem et p[ri]mam Benedictionem Lectionum cuiusq[ue] Nocturni vel in Choro stant detectis capitibus, ad alias sedentes caput detegunt. Etiam Superior sedendo dat detecto capite reliquas Benedictiones. Absolutiones et Benedictiones fiunt sec[undu]m Rubricam Breviarij 25.

Lectiones leguntur à Fratribus incipiendo à Junioribus ad Seniores. Partita nimirum Congregatione tota legere et cantare debentium in tres Sectiones, id est, in infimum, medium, et supremum;

talis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

talis in ordinandis Lectoribus consideratio habeatur, ut in duodecim Lectoribus de quolibet ordine unus eligatur qui suo correspondeat Nocturno; et observatori incumbit ordinare tabulam, ut non semper iidem legant; sed vicissim secundum tempus nunc isti, nunc illi sint supportati de quolibet ordine. Sin autem minor Congregatio fuerit, vel adaequato numero Lectorum non opus erit ordinatione, quia ordine suo singuli, etiam Prior praesente Abbate legere debent.

In festis trium Lectionum, et tribus Lectionibus privatarum Noctium, hyemis tempore usque in Pascha, circa lectores easdem similis habeatur ratio scilicet ut unus in tabella notatus omnes tres Lectiones simul legat. Et tali modo ordinati pro tempore ad tres Lectiones privatis diebus per hyemem tota continueant hebdomada, et Sabbatis semper innoventur. Similiter fiat cum tribus Lectionibus Evangelicis quandoque legendis. Lectiones autem Evangelicae non ab aliis nisi Diaconis aut Sacerdotibus legantur.

Cum recitatur per Lectorem Evangelii pro quacunque lectione Evangelica, sive prima ut semper fit in festis 12. lect. vel quandoque trium, sive quatuor Evangeliorum, ut in 3 Noct. Nativitatis Domini, vel duodecima cum duo concurrunt Evangelia stant omnes detectis capitibus, donec dicatur, et reliqua: et incepta Homelia, sicut ad omnes alias lectiones sedeant. Ad nonam quoque lectionem, sicut et alias, per aestatem sedent.

Abbas

Abbas ad quem secundum Regulam spectat bene-
dicere legentibus, Lectionem non leget; similiter nec
Prior, quoties Abbatis vicem gerit. Praeterea autem
Abbate in Festis 1.a et 2.a Classis Prior duodecimam
Lectionem semper docet, in reliquis vero Festivitati-
bus, si maior fuerit Congregatio, poterunt citra
Priorem Lectiones expediri. Legant autem stando
et detecto capite, clare distincte et devote, ut
ab omnibus intelligantur. Quicunque Lectionem legerit
in Nocturnis Vigilijs, immediate sequentis Respon-
sorij pronuntiabit versum Rursum vero ab omnibus
in simul dicitur.

Lector cum dicit in fine Lectionis (Tu autem
Domine) post versum Responsorij fodtis Reverentijs
ut in aliis Abbati et Altari, revertitur ad sedile
suum; similiter faciant et ij, qui ultimum Versum
Resp. cum Gloria cuiusque Nocturni pronuntiaverint

Lectore uno absente, utrosque omnia peragit
eodem modo, quo praecedens. Provideant a. ij quorum
interest, ut semper tamen substituens Lectori adsit.
Ad sacrosanctum nomen JESU nec non Deiparae
Virginis MARIAE, S. P. Benedicti etc. tum in
Lectionibus, tum in alijs Antiphonis, Resp. sive le-
gantur, sive paucis vel multis notis cantentur, fit
reverentia, seu inclinatio, circa ult. Syllabam
capite detecto.
Mediocris capitis detecti et pectoris inclina-

inclinatio

inclinatio, tam inter sedendum quam standum fit ad versus: Sanctum et terribile nomen. Sit nomen Domini Benedictum. Benedictus es Domine. Benedicamus Patrem et Filium etc. Eodem mediocris inclinatio fit quoties etiam quis loco seu sedilibus se vertunt versus Altare aut inde versus alterum Chorum. Similiter quando in Missa inclinationes in Gloria in excelsis. Ad Re. Gloria tibi Domine; ante Evangelium. In credo circa verba illa: Et homo factus est. genuflectitur; et verba Adoratur etc: inclinatur: item post dictum à celebrante Orate Fratres. et ad Gratias agamus Domino Deo nostro ac alias iuxta diversas Rubricas.

Responsoria.

Responsoria prolixa in Matutinis, quando 12 et tres lectiones leguntur; et in primis Vesperis 12 Lectiones habentium Festorum cantantur; in Reliquis vero Festis trium Lectionum, per Octavas et ferialibus diebus ipsa brevia habentur.

In Matutinis ad Responsoria prolixa sedent omnes sicuti sub lectionibus, et dicuntur ab utroque Choro sub ipsis brevibus, breves lectiones, sequentibus, itidem sedetur. Ad Gloria inclinatur.

In omnibus Kyriis prolixis ad Gloria Patri in fine cum Reverentia surgendum est, cum inclinatione profunda, Chorus e Regione Chori, detecto capite.

Responsoria

S. Ildephonsus E. C. 3. Feb.

Cum audis divitias, gloriam seu temporalem poten-
tiam laudibus extolli: quam labilia haec sint considera
siq[ue] illecebras effugies. B. Nili Mart. Sent. Hippolog:
S.
fol. 180.

Contemptus Mundi
Pro Religiosis

Fiat ipsa hora 6ta.
et Conversi alternent

Ferrame ii

Ambulatio

Fr. Gady

Responsoria prolixa in Vesperis Duplicibus et Semiduplicibus cantantur stando et tecto capite, usq. ad Gloria. Versum et Gloria cantant duo Juniores.

Responsoria brevia in Vesperis et Laudibus, quo cantantur, à duobus Junioribus ad Legile secundum Directorium Rom. cantantur. Quando vero Hora non cantatur, ab uno in scabello, oribus ad Altare se vertentibus pronunciatur. Post duodecimum Rm in omni Officio 12 Lectionum immediate dicitur Hymnus Te Deum Laudamus. postea Evangelium, Te decet, collecta ut sequitur.

Te Deum Laudamus, Evangelium
Te decet Laus, Oratio.

Circa finem ergo 3. Nocturni in Festis 1ae et 2ae Classis, quando Hymnus Te Deum Laudamus cantandus est solenni ritu in Presbyterio, tunc Officians accipit superpelliceum, stolam, et Pluviale coloris Festi congruentis, duo quoq. Ceroferarij sumunt candelabra, q. cum candelis accensis deferunt ante officiantem, et ille sic paratus in Presbyterio suo loco consistens, Rio 12. finito, mox incipit Hymnum Te Deum laudamus, quem deinde Chorus cum Organo, vel etiam sine Organo, alternatim pro Festi qualitate prosequitur. Quod si non in Presbyterio cantentur Laudes,

tunc

tunc Officians in Choro incipit Hymnum Te Deum laudamus
et ita sub hymno se disponit, ut tempestive superpelli-
ceum stolam et pluviale, pro Evangelio cantando
accipere possit, atque ita se accommodet, ut cum Caere-
moniario et duobus ceroferariis ante finem hymni
Te Deum. ante gradus Altaris genuflexus, bene-
dictionem ritu privatim celebrantium sumere
valeat, impertita sibi benedictione, surgit, va-
dit ad locum Evangelii, ibidem cantaturus illud
ministro librum tenente.

Sub hymno Conventus stat sine appodiatione,
24. versus ad invicem vultibus, et humiliet se Chorus con-
tra Chorum profunde inclinantes ad Sanctus
Sanctus Sanctus. erigentes se ad Dominus Deus Saba-
oth. Ad versum autem: Te ergo quaesumus. flectant genua
ad formas, usque ad finem versus. Qui cantari debet
aliquantulum maturius caeteris, ab utroque Choro
insimul. Quod similiter observandum erit, in
omnibus iis, quaecunque speciali reverentia genuflexionis
cantantur, ita etiam post finem talis clausulae,
inter surgendum, modice respiretur, quatenus quod
sequitur, a Cantore in Choro ad quem ex ordine
spectat, competenter inchoari, et sine offensione,
caeteris concurrentibus continuari possit. Ultimum
vero versum huius hymni, scilicet In te Domine
speravi. uterque Chorus simul cantet. Quo finito
vertat se ad Altare. Officians cantat: Dominus

vobiscum

vobiscum. Choro reddente: Et cum spiritu tuo. dum canit initium vel sequentia S. Evangelij etc. officians seipsum librumque signando sese ✝✝✝, sicut ad Evangelium Missae ut habetur in Rubrica Missalis Romani.

Sub Gloria tibi Dne. inclinent se qui sunt in Choro versus Altare; fronti et pectori atque figuram crucis pollice imprimentes. Officians dein prosequitur Lectionem de Evangelio, cum honore et tremore stantibus omnibus libere extra sedilia, detectis capitibus sic perseverent usque ad Collectam. Evangelio decantato ac finito respondeant omnes. Amen. Subsequatur mox officians Hymnum etc. et cum dicunt: Te decet laus Choro continuante; et cum dixerit: Deo Patri et Filio versus Altare inclinando signet se cruce. Ad orationem sequentem in toto dicendam regyrent se Chorus versus Chorum profunde inclinent detectis capitibus, usque per Dnm etc.

Eadem quoque erit ratio standi, flectendi, vertendi, signandi sub hymno: Te Deum laudamus. Evangelio Te decet, et tremoris, cum apud sedile a Superiore peragitur et legitur quae est dum in Presbyterio canitur excepto quod ibi non deferuntur luminaria, nec Officians induitur Cotta aut Pluviali sed tantum Stola coloris convenientis.

Et Nota quod Conventus respondendo ei qui Evangelium legit et collectam eadem utitur voce qua et ille usus est.

Laudes.

Finita collecta, et illo per Chorum Amen, immediatè festis 12. Lect. sequuntur Laudes incipiendae ab Hebdomodario, alias et in festis 1.ae et 2.ae Classis ab Officiante in Presbyterio, aut ante gradus Altaris. Impositis Matutinis Laudibus cum versu, Deus in adiutorium, mox subiungitur Gloria eodem modo et ritu quo superius ad Matutinum et reliquas Horas oes et continuentur Laudes, secundum ordinationem Breviarij Rubr. 13. de Laudibus. Ubi Notandum quod Psalmus 66. Deus misereatur, qui indirectum ōi tpe modo eo tralendo dicitur à Cantore incipitur. Sub hoc Psalmo stant Fres appodiati intra sedilia, tectis capitibus usque ad Gloria exclusivè. In Cantico Benedictus ad versum: Benedicamus Patrem &c. oes caput detegunt, illudque sedentes profundè inclinent.

Capitulum et Versiculus.

Ut supra de 1.mo Nocturno notatum est, quando dicitur Te et in aliis Horis, Fratres stant versus Altare capite nudato.

Cantica maiora Benedictus et Magnificat, Pater noster collecta commemorationes et Antiphonae de Beata Virgine.

Antiphonas super Cantica maiora, hac est

Benedictus

Benedictus et Magnificat: quæ in hoc officio omni tempore, et festis in Vesperis dicuntur, interat Abbas ipsemet si præsens sit, in eius absentia Prior vel Superior Chori qui præsens est. Ad haec Cantica stant non appodiati extra sedilia sua versus alterum Chorum detecto capite usque ad Gloria. Ad reliqua huius officij scilicet Kyrieeleison, Pater noster, collectam, conventus eodem modo agat, quo et in ijs circa conclusionem officij Nocturnalis agendum esse praelocuti sumus. Excepto quod non debent singuli sub silentio Pater noster, sed solus Praesidens stando semper clare dicit vel canit sub tono, ceteris inclinantibus et audientibus, ut ultima pars eius orationis ab omnibus respondeatur: sed libera nos à malo. Hanc orationem sequitur collecta officij seu principalis Sacerdos inter legendum et cantandum Collectam in Laudibus et Vesperis semper stat erectus ad Altare versus, sive inclinet Conventus, sive genua flectat, in ceteris vero conformat se Conventui. Collectam officij, si non est festum duplex vel quando pro temporis ratione docendæ non sunt, semper sequuntur commemorationes seu suffragia sanctorum: In Officijs semiduplicibus et simplicibus seu trium lect: incipiendo à Commemoratione de B Virgine; in ferialibus autem diebus à commemoratione de sancta cruce.

Notandum tamen in ordine commemorationum post commemorationem B. V. semper singulariter debere fieri commemorationem SS Apostolorum Petri et Pauli, iuxta mandatum S. D. N. Papæ Pauli V. et declaratione S Congregationis Sacrorum rituum novo Breviario

præfixam

70 præfixam deinde modo Patroni vel Patronorum:
S. P. Benedicti: de pace.

Attendendum Collectam Officii principalem Laudum et Vesperarum semper concludi. Per Dnum nrm etiamsi commemorationes sequantur. Sub hac Collecta, ut in aliis fieri consuevit, Chorus e regione Chori stat inclinatus, usque per Dnum tunc ad Per eia sec. erigunt se et vertunt facies ad Altare, respondentes Amen

Quo ordine, quando et quales per annum fieri debeant Commemorationes V. Rubr. eod. n. 1.2.3.4.

Collectæ Commemorationum nunquam finiuntur Per Dnum, nisi tantum cum ultima, vel si sit tantum unica commemoratio.

Ad Commemorationum Antiphonas stant intra sedilia tecto capite, versis vultibus e regione Chori; ad versiculos vero et orationes non inclinant, sed vertunt se ad Altare, sic remanentes usque ad finem seu Fidelium.

In omnibus Festis Duplicibus, in fine Vesperarum et Laudum si cantantur, Benedicamus Dno canitur semper sub certo tono a duobus Junioribus ad Legile: si vero non cantantur, sed tantum leguntur dicitur ab Officiante, respondente Choro; Deo gratias. Ad reliquas Horas dici minores, sive legantur sive cantentur, semper ab officiante dicitur.

75 Fidelium nunquam canitur, sed ad omnem Horarum finem post Benedicamus, excepta Prima et Completorio, mediocri voce dicitur. Dicto ab Offi-

Officiante

ab Officiante Fidelium et à Choro Amen regyrant se
et intra sedilia Chori versus Chorum profunde incli-
nantes, orant Pater nr, totum secretò ita ut nulla eius
orationis pars, neq principij neq finis ab Officiante
dicatur.
Oratione finita, et signo à Superiore dato, omnes se
erigunt, et stant versus Altare officiante dicente:
Dñus det nobis suam pacem, R. Et vitam æternam
Amen. Cantore postea incipiente Aña de B.V.
quæ pro temporis diversitate dicenda vel cantan-
da est, ut notatur in fine Psalterij, oēs statim ad
formas seu genuflectoria procumbunt (præterquam
in diebus Dnicis à primis Vesperis Sabbathi et
toto Tpe Paschali) ac eandem devotè prosequuntur.
Maneant autem sic genibus flexis, Hebdomadario tn
ad versum et orationem surgente, ac versus Altare
stante) donec officium Divinum plenè finiatur,
et non surgunt, nisi a superiore, completo opere Dei
signum detur.
Antiphonæ seu Commemorationes de B. Virgine
Harum ultima nunquam cantantur, præterquam
post Completorium ut infra dicetur.
Orationi ante conclusionem per Christum etc. sive
legatur, sive cantetur, semper illa verba adjungantur
Et famulos tuos ab oi adversitate custodi. Abso-
luta Collecta et dicto vel cantato à Choro Amen
Officians dicit: Divinum auxilium maneat semper
nobiscum. Chorus respondet cum Fratrib nris absentib
Amen. Quo dicto officians quoque ipse ad formas ge-

genua flectit, orans cum reliquis secreto: Laudate Dnum
oes gentes &c.
Notandum Fidelium, Deus det nobis, Antiphonam
orationem semper eadem voce, nisi Antiphona cantetur
legi debere. Concluso tandem officio, commemorationib.
et usitatis suffragijs, si fieri debeant expeditis, et
tribus ictibus pulsata ac recitata Salutatione Angeli-
ca (quae solum post Matutinas, Laudes ac Comple-
torium, et ad nullas alias praeterea Horas pulsa-
tur) datoq consueto signo à Praeside surgentes
exeant ordine bini et bini; reverentiaq soli-
ta ad ingressum Chori, superius descripta facientes
pergant cum silentio ad loca sua.
Sic ad oes Horas terminatur officium, ubi alia
non sequatur Hora, ut dr de oratione Dominica.

Prima.

Qualiter Prima sit agenda vide. brev. 15.
n. 1. 2. 3. et praeterea ex initio Horarum, et ita ad
Matutinum superius designato declaratur.

Preces sub Prima.

In precibus vero ad Primam pro temporis diver-
sitate recitandis: Notandum quod ad ultimam
petitionem orois Dnicae, Et ne nos &c Credo
in Deum &c non vertant se ad Altare, sed è regio-
ne Chori stantes inclinent profunde, ad ea quae
secreto dicuntur, ad ea vero quae clare sequuntur
stent erecti. Quando vero genua flectenda sint dicetur

inferis. Ad illum articulum Symboli Apostolici Carnis resurrectionem, sese erigentes stant Chorum contra Chorum ita Maltzemii decretum.

Hebdomodarius cum dicit versum Adiutorium nostrum tam ipse, quam omnes signant se signo crucis maiore.

Quando Confiteor pronuntiatur tam Officians quam reliqui omnes stant versis vultibus e regione Chori alternatim Confessionem facientes; quam dum Hebdomadarius primo facit, profunde inclinat solo, sicque inclinatus permanet, donec a tota Congregatione Misereatur tui. sit absolutus. Absolutione percepta erigendo dicat Amen. Hebdomodario absoluto tota Congregatione itidem profunde inclinata eandem Confessionem facit eodem modo permanendo usque ad absolutionem Officiantis et ad Indulgentiam signant se, tam ipse pronuntians, quam reliqui signo crucis maiore, et dicto ab utrisque Amen versis vultibus ad Altare, Officians dicit versum, Dignare. Domine exaudi. Dominus vobiscum. Dicto Oremus vertat et habeat se, sicut superius in Laudibus ad Collectam principalem determinatum est.

Certis etiam locis in Confessione fit pausa scil. B. Joanni Baptistae; omnibus sanctis; verbo et opere; maxima culpa: B Joan: Baptistam; omnes sanctos. Post benedicamus ad Horam non dicitur Fidelium

Martyrologium

Lector Martyrologii post Benedicamus dictum cupille

stans

stans apud Legile in medio Chori, legit Mensis, Lunæ
et Sanctorum diem sequentem. Sub lectione Martyro-
logij sedent tecto capite. Ad reliqua quæ sequun-
tur S. Maria. et Deus in adiutorium. vertunt se
ad Altare liberè intra sedilia stando, usque ad Sicut
Gloria erat quod omnes incipiunt, et absolvunt sub quorum a-
re solito inclinant, usque ad Sicut erat quod cum in-
cipitur erigunt se, et ita erecti è regione Chori
manent donec absolverint. Ad Kyrie eleison stant
versis vultibus ad Altare, et dicto Pater noster regi-
rantes stant inclinati Chorus versus Chorum usque
dicatur Et ne nos. quo audito erigunt se, et re-
citant instar Psalmi per Choros, Respice. Gloria.
sequitur Collecta Dirigere, sub qua inclinando
se tabeant usque ad orationes sicuti fieri consueverit.
Officians cum dicit Dominus. erigunt et vertunt
se ad Altare, sicque versi manent usque ad Fidelium.
Interim dum Collecta pronunciatur, Lector
Capituli accedit ad pulpitum medij Chori, et ea
finita petit benedictionem modo et cæremonijs
quibus in Matutinis fieri consueverunt, cui Superior
Chori stans benedicat. Qua accepta, legit clare
et distincte Capitulum iuxta normam in Psal-
terio post Primam fer. 2.ª descriptam: ad Tu
autem. facit inclinationem, et revertitur ad suum
sedile.
Adiutorium, Benedicite, Dominus nos benedicat et Fidelium
non ab officiante vel Hebdomodario, sed semper

à Superiore, qui praesens est, utpote Abbate, Priore etc.
dicuntur. Notandum quod Molshemij conclusum Fide-
lium hoc in loco dicendum esse uno tenore cum praece- 70
dentibus. Dicto post Fidelium per Chorum Amen, sequun-
tur Pater noster, Ave Maria: de B.V. cum Collecta et reliquis
sicut in fine Laudum Matutinalium designatum
est persolvenda. Quibus finitis et signo à Superiore
dato itur ad Capitulum, senioribus praecedentibus, so-
litis reverentiis ut supra notatum est. Nisi alia Hora
Canonica subsequatur, quia tunc illa finita acce-
ditur Capitulum.
Cum Prima canitur, tunc etiam canitur Martyro-
logium. Pretiosa vero et reliqua psallantur. Mar-
tyrologium si post Officium B.V. legendum sit, legitur
voce Horae Canonicae, non Officij B. Virginis.

Capitulum.

Capitulum bini et bini ingressi Crucifixo 39
faciant reverentiam, accedantque loca sua et stent
versis vultibus è regione Chori. Locis ergo suis
constitutis incipiat officians Commemorationem
Omnium. Choro respondente Amen. Lector Martyrolo-
gij legat nomina defunctorum è Thanatologio pro-
sequenti die inscriptorum. Quibus pronunciatis
Officians dicit: Requiescant in pace. Respondet Chorus
Amen. Postea Cantor vel Succentor imponit psalm.
De profundis. ad quem stat Chorus versus Chorum tecto
capite. Ad orationem pari modo stantes inclinant; ad
lectionem vero Regulae sedent: Lector dicit: Tu autem.
Respondet Chorus Deo gratias. Absolutis itaque agendis
et exhibitis

et exhibitis Crucifixo Reverentijs rursus bini et bini egrediuntur, et ad loca sua cum silentio revertuntur.
In Capitulo omnia dicuntur indirectum.

Tertia, Sexta, Nona.

Dispositio Horarum istarum intelligitur ex Rubr. Brev. 16. nec opus est ulteriori dispositione, cum initia sint reliquis Horarum communia; Hymni semper ijdem (excepto festo Pentecostes, et per eius octavam cum dr̃ veni Creator Spiritus) et Psalmi, pro diversitate dierum, nempe diebus Dnicis et Festis secundis) per reliquos dies septimanae semper quoque ijdem Psalmi, Antiphonae, Capitula, versus cum Collectis pro qualitate Officij. Conclusio Litaniarum, Orationum, Ceremoniarum, Commemorationis B. Virginis cum reliquis ut in Laudibus.

Nota Antiphonam ultimam de B.V. post Benedicamus non dicendam sequente alia Hora, sicut fit in diebus Ieiuniorum, quando Tertia connectitur Primae, et in Quadragesima, cum post Primam dr̃ Tertia et Sexta; Nec etiam quando cum Officio diei subsequitur Officium defunctorum, vel Psalmi Poenitentiales, aut Litaniae. Nec etiam quando post aliquam Horam immediate subse-
15. quitur Missa, sed post omnes caeteras subsequentem et ultimam Horam dr̃ stando vel pro temporum conditione genua flectendo.

De Missae Officio

A 14 Chorus accommodat se quantum fieri potest

celebranti

Celebranti quoad inclinationes, genuflectiones.
Hac Rubrica præcipue notanda, quantum fieri pt
ratione Cantus et Cæremoniarum.
Introitus dum canitur Seniores et potissimum offi-
ciati penes se habeant libros Graduales, Juniores vero
et præsertim inferioris Chori, apud Pulpitum ad
Cantoris mensuram et ordinationem col de libro
cantabunt. Cantores diligenter Superiorem Chori
pro moderamine cantus observabunt. Ad Introitum
qui in festibus fiet è regione Chori versis vultibus
usque ad Gloria in excelsis. stantes manent. Quando
in Gloria patri. post versum Introitus canitur
fit inclinatio à toto Choro. Nunquam ad Introitum
nisi feria quarta maioris Hebdomadæ cum canit
In nõie Jesu õe genu flectatur. tam in principio
quam in repetitione genua flectuntur.

Ad Kyrie: denudent capita, et stent oẽs in ordine
suo à podio semoti versis è regione vultibus et
ipsum alternatim novies canitur: ita ut Chorus
in quo incipitur quater Kyrieel: interposito semel
Christe: alter verò Chorus bis dicat Kyrieel: inter-
posito bis Christe el: ultimum vero Kyrieel: Chorus
quem contingit ex ordine incipiat, et concurrente
alio Choro finiant. simul Gloria in excelsis et.
Credo licet alternatim Chorus decantet per versus
suos, concurrunt tñ in fine tñ simul dicentes Amen
Finito ult. Kyrieeleison convertant vultus ad Altare
et sacerdos inceperit Gloria in excelsis; dum cantor
incipit Et in terra pax reducant vultus et stent,
sicut ante sub Kyrie. Cum autem dixerit, Adoramus

te

Adoramus te, prolixiùs inclinent se ad verba Gratias agimus
profundiùs. tibi. Ad Jesu Christe, et erigentes se ad Gloria[m] Dei Patris, ubi primo loco dicitur, et iterum dum circa finem Hymni repetitur, et ad Suscipe deprecat:

Finito verò hymno convertant se ad Altare et quando ante Collectam aliquam dicitur, Flectamus genua,
24 omnes genua flectant, et ad Levate, erigantur, et stent more solito inclini usq. ad Per omnia. Sacerdote autem vertente se et dicente Dominus vobiscum; omnes stent versi ad eum capita sua humiliantes, et statim ut verba haec finierit se erigentes. Similiter faciant quoties haec salutatio à Sacerdote in Missa fit ad Conventum.

Post Oremus omnes reductis ad invicem faciebus stent inclinati ut praemissum usq. ad finem 1.ae Collectae. Ad Collectam 2. et 3. Missae ad Commemorationes et Suffragia stent versi Altare detectis capitibus deinde postquam erecti et versi ad Altare, ultimae
25 Collectae responderint Amen sedeant omnes ut infra dicetur.

In Missis autem Feriarum Adventus, Quadragesimae, Quatuor temporum et Vigiliarum quae ieiunantur
24 ac in Missis Defunctorum, genua flectant ad Orationes. Quando 1.a Collecta cantatur solenniter tunc aliae subsequentes, quae non possunt omitti, eundem locum habeant.

Epistola Graduale Tractus,
Alleluia, Sequentia

Dum

Dum cantatur Epistola vel Prophetia, Graduale
aut Tractus vel Alleluia cum versu et Sequentia sede- 25
ant Fratres: sed genua flectant ad formas in Dnica
Palmarum, et in Missa de S. Cruce. ad illa verba 24
in Epla: In nomine Jesu omne genu flectatur. ad versum 77
Adiuva nos. et ad versum Veni sancte Spus. secundum
praescriptum et Rubri: Missalis. Quod et de sequentibus
cantandis observandum.

Euangelium.

Finito aut cantu, Conventus vertat facies ad Altare 25
dum Euang: et praecedens ℣ Dns vobiscum. et Ini-
tium, vel Sequentia S. Euangelij, canitur. Stent li-
bere extra sedilia versus Altare detecto capite:
Ad Gloria tibi. inclinati, signantes se Cruce, sicque
versi maneant, donec finiatur Euangelium.
Sub Euangelijs fiunt genuflectiones ad illa verba
in Euang: Nativitatis et in fine Missae, Et verbum
caro factum est. Et in Euang: Epiphaniae, Cum natus
esset. ad illa verba. Et procidentes adoraverunt eum.
Et ad illa verba Euangelij Feria 4a post 4am Dnicam
Quadragesimae. Et procidens adoravit. Et quando
legitur Passio ad illa verba: Expiravit, vel Emisit Spum.

Credo.

Quod si Credo in unum Deum, dicatur, Cantore
subiungente Patrem omnipotentem, vertat se Chorus
in Chorum et stent in stallis suis. Ad versum aut
Et incarnatus est. se moveant a podio denudatis capi-
tibus, et sic stent usque ibi, Et homo factus est.

tunc

tunc oẽs procumbant super formas seu genuflexoria,
leuent[que] se ad Crucifixus. dicentes[que] simul adoramus, incli-
nent: et ad Glorificatur, erigant se.

Offertorium.

25. 5. Finito Symbolo ad Dñs vobiscum, reducant faces
ad Altare, et Cantore incipiente Offertorium vertant
se stantes sicut ad Introitum Missæ. Cantato vero
Offertorio, et reductis iterum ad Altare vultibus ita
maneant usq[ue] ad Sanctus.

Aliter in statutis C. 20. §. 5.

Notandum tamen cum in diebus Festivis 1.ae et 2.ae Classis
incensatur Altare, officians Abbas ante Chorum et Mi-
nistri stent oẽs versis vultibus ad Altare. Similiter
ad versum offerendae mortuorum: Hostias et preces
tibi Dñe laudis offerimus. vertantur ad Altare.

Sacerdote cantante Gratias agamus. et in Præ-
fatione supplici voce dicentes. humilient capita sua
versus Altare.

Dum Cantor incipit Sanctus reducant faces de
Altari, et stent sicut ad Kyrieeleison. Sanctus quoq[ue]
per vices canitur; Ita nimirum ut primum Sanctus
Cantor cantet, secundum alter Chorus, tertium Sanctus
Dñus Deus Sabaoth versus Cantoris Chorus. Pleni sunt
cœli, alterius Chori Cantor imponit. Osanna rursum
prior Chorus. Benedictus rursum alterius Chori Cantor
Osanna vero oẽs utriusq[ue] Chori simul cantando finiūt.

Ad Elevationem Venerabilis Sacramenti non ad genu-
flexoria, sed in plano extra sedilia versus Altare

genua

genua flectant devotioni et contemplationi vacantes, usq ad Pax Domini. Ad quod signeant se, fronti, ori, et pectori pollice dextræ manus figuram Crucis imprimentes, continuoq surgentes, et reductis ad invicem vultibus, et stantes è regione sicut ad Suscipe: decantantes Agnus Dei, per vices sicuti Sanctus tertiò repetendo. Quando ultima pars Agnus Dei Dona nobis pacem, canitur, utergs Chorus, sicuti in alijs quæ in Missa ad ipsum cantantur, in unum absolvant. Quo percantato si nondum consummaverit Sacerdos aut si forte communicaturi sint, iterum genua flectant recumbentes ut prius, donec Minister signum faciat cum ampulla, quod ad secundam facies ablutionem, nisi prævidens citius signum faciat propter prolixitatem Communionis, tunc surgentes stent ad libros decantantes Communionem.

Omni tempore dum ad Missam Conventualem fit Elevatio Corporis Dominici, Calicis cum sanguine, item dum Fratribus Sacra Communio porrigitur, et dum vivificum Dni Corpus solitum in vasculo reportatur ad Altare, vel aliunde extra Ecclesiam defertur vel refertur in locum suum, fusis in terram genibus devotissimè adorant eum, quem sub altera specie ibidem non dubitant esse præsentem. Similiter foris Ecclesiam ubilibet existentes tam Conventuales quam Laici ad Elevationem Missæ Conventualis signo solito insonante, flectendo genua orent.

Propter Elevationem vero seu Communionem, quæ fit ad privatas Missas, Fratres in Choro existentes,

pro expere

pro opere Dei congregati, saltem, caeremoniarum ritum
inibi mutare non coguntur, nisi quod sub officio vel
Psalmodia non appodiati stent detectis capitibus ad
finem supradictae Elevationis.

Tempore Paschali post Elevationem erigunt se
stantes versus Altare usq ad Communionem ipsa Missae
mij.

Orationes post Communionem

Idem quod in orationibus ante Epistolam observandum.
Ad Benedictionem Sacerdotis ad Formas genua flectunt
detecto capite. Data Benedictione se erigunt, et
lecto Evangelio statim signo a Superiore dato pro Hora
subsequenda, orant secrete Pater noster, et Ave Maria
quam sicuti alias Horas ut supra dictum est prose-
quuntur.

Notandum hanc summae missae dispositionem eos
potissimum tangere, apud quos personarum copia,
loci seu Chori qualitas, et alia requisita inveniuntur;
caeteri vero devotioni quantum fieri potest accommo-
dent.

Vespera et Completorium

In Vesperis omnia fiant ut in Laudibus.

Post Collationem cum ad Templum perventum est,
prius aliquid more solito flexis genibus orant antequam
dicitur Iube Domne. Ut fit quando etiam non ha-
betur collatio. In Completorio ad Iube Domne.
et per lectionem usq ad Pater noster stant detectis
capitibus. Lector petens Benedictionem habet se in
omnibus sicuti in Matutinis de Benedictionibus determi-
natum est. Ad Pater noster profunde Chorus versus Chorum
se inclinat, non genua pro tempore sicut in aliis

flexis flectenda sint, ut inferius dicetur. Confiteor ut in Prima. Reliqua omnia per annum ut in Psalterio declaratur semper eadem habetur.

Ad Benedictionem ultimam Benedicat et custodiat genuflectant (si etiam ad sequentem Antiphonam genua flectantur) alias stant. Superior tamen stans benedicit. Benedictione accepta, immediatè sequitur Antiphona de B.V. cum sequentibus ut supra in Laudibus dictum est. Qua finita dicant omnes flexis genibus, aut secundum tempus profundè inclinati Pater noster, Ave Maria, Credo in Deum: et postmodum ad sonitum campanae ter Ave Maria ut superius ad Laudes; et consequenter dato signo à Praesidente surgentes exeant. Egressi verò stent ordinatè foris ostium praestolantes aspersionem aquae Benedictae à Praesidente faciendam.

De Officio B. Virginis in Sabbatho.

In omnibus Sabbatis per Annum extra Adventum et Quadragesimam, ac nisi quatuor tempora aut vigiliae occurrant aut Octavae, aut aliud festum sive Officium alicuius Dulcis infra Hebdomadam ponendum impediat semper Officium fit de B.V. eo modo, quo fit de Festo simplici quemadmodum circa finem Breviarii disponitur. De festo autem simplici in Sabbatho occurrente fit tantum commemoratio Officium tamen summa Missae de B.V. duplici cum pulsu Organi hac die semper habetur. De hoc Officio persolvendo V. Rubr. generales Breviarii et Rubr. specialem in fine huic Officio praefixam.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

De Officio parvo B. Virginis.

Officium parvum B. MARIAE non dicitur quando fit officium 12 lect. nec in vigilijs Nativitatis Domini, Epiphaniae et Pentecostes, nec in ferijs maioris hebdomadae, nec in feria 6ta post octavam Ascensionis Xri. nec in Sabbathis, quando officium fit de S. Maria, quibus diebus omittitur a primis vesperis et in vigilia Nativitatis a Matutino.

In officio parvo B.V.M. idem servetur quod in alijs horis Canonicis quoad inclinationes et genuflexiones sic Molshemij. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in vesperis praeponitur officio diei, in alijs horis postponitur. Hoc officium semper humiliori voce recitatur quam Hora Canonica. Ad Ave maris stella, sive dicatur in officio Regulari, sive in officio de Dominica semper genua flectimus. Ad principium Invitatorij cum dicitur Ave Maria, duntaxat pro prima voce genua flectuntur.

Notandum autem quod ubicunque huiusmodi Angelicae salutationes pro Invitatorio, R. o breui, Antiphona vel versiculo recitantur.

Ad Gloria patri ubicunque dicitur in hoc officio modice inclinant omnes. Similiter suscipiunt [?] Benedictiones in Nocturno eiusdem, versus praecedentem inclinet. Laudibus huius officij nulla praemittitur oratio secreta, sicut Laudibus Horae Regularis. Laudes enim B.M.V. connectuntur immediate Nocturno eius officij et sunt extra Nocturnos Regulares. Antiphonae ad Cantica Evangelica, Benedictus, Mag-

Magnificat

Magnificat et Nunc dimittis, superior Chori intonat.

Notandum autem quod in medijs versuum Hymnorum et Psalmorum huius officij ex more fieri consuevit pausa semiplena, quod et similiter in officio Defunctorum, Psalmis Poenitentialibus, Gradualibus et caeteris quae pro tempore directanee dicuntur in Conventu observatur, excepto Psal: Miserere dum legitur post refectionem pro Gratiarum actione abeuntibus ad Chorum, in quibus plena observanda est pausa: Sub Canticis Evangelicis stant absque appodiatione, et discooperti. Plura V. in Rubr. huius officij.

Septem Psalmi Poenitentiales cum Litanijs.

Dicuntur flexis genibus in omnibus 6.tis ferijs Quadragesimae, quando Officium fit de Feria. Litaniae autem omissis septem Psalmis dicuntur in Litanijs maioribus in Festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro, et stando hora quarta iuxta Statuta. Extra chorum pro opportunitate temporis. 19.

Psalmi Graduales

Dicuntur in Quadragesima feria 4ta cuiuslibet Hebdomadae, non impedita aliquo Festo 12. lect. In Choro itidem hora quarta iuxta Statutorum Indulgentiarum.

Reliqua ex Rubricis Psalmis insertis.

Officium Defunctorum

Dicitur Extra tempus Paschale prima cuiusq mensis
die non impedita festo 12. lect. vel in die infra
octavam, aut quae habetur instar talis; alioquin
prima die non impedita. In Adventu autem et
Quadragesima Feria 2a. cuiuslibet Hebdomadae
similiter non impedita. In Choro ordinariè
per annum dicitur post officium diei, id est,
vespera post vesperas, et Matutinum post Laudes
diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum sicut
in hac Congregatione Alsatiae concessum habere
similia officia à prandio hora quarta in
Quadragesima. Extra Chorum verò pro oppor-
tunitate temporis &c.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg